Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ 368

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας Κοκκινάκης διανέμων μικροὺς Σταυροὺς μετὰ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίαν αὐτοῦ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ν. Ὑόρκης τῇ 14η Σεπτ. 1950.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΙ ΚΕΡΔΙΖΟΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

"Οσοι ἔχουν πίστιν εἰς τὸ μέλλον τοῦ 'Ελληνισμοῦ θὰ πεισθοῦν ὅτι ἀξίζει καὶ ὅτι πρέπει νὰ διδάσκωνται τὰ 'Ελληνικά.

Κατὰ τὴν γνώμην μου ἐὰν τὰ 'Ελληνόπουλα εἰς τὰ 'Ελληνικὰ Σχολεῖα εἶναι ἀδύνατα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ὀρθογραφίαν καὶ γραμματικήν, θὰ ἀπεζημιώνοντο, καὶ κάτι περισσότερον ἀκόμη, μὲ μίαν ἐνθουσιώδη ἀγάπην διὰ τὴν νέαν λογοτεχνίαν· καὶ ὅταν μάθουν ζωντανὰ νὰ συναισθάνωνται τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἡ 'Ελληνικὴ γλῶσσα ἔπαιξε εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ θὰ ἔχουν ἀσυγκρίτως μεγαλειτέραν ὠφέλειαν παρὰ ἀπὸ τὴν γνῶσιν γραμματικῶν κανόνων. Διδάξετε τὰ παιδιὰ ὡραῖα καὶ ἐμπνευσμένα ποιήματα, θὰ ἦταν ἡ συμβουλή μου. Μιλᾶτε ζωντανὰ 'Ελληνικὰ μὲ τὰ παιδιά. Λέγετέ τους ὡραῖες ἱστορίες καὶ ὡραῖα ἀνέκδοτα. Διαβάζετέ τους ὡραῖα λογοτεχνήματα καὶ ὄχι ἀπαραιτήτως εἰς τὴν καθερεύουσαν. Κάνετέ τα ὥστε νὰ καλλιεργήσουν τὸ αὐτί τους διὰ τὴν 'Ελληνικὴν ποίησιν καὶ μουσικήν, νὰ ἀγαπήσουν τὴν 'Ελληνικὴν ὡμορφιὰ εἰς τὴν τέχνην καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικήν, καθὼς καὶ τὴν ὡμορφιὰ τοῦ 'Ελληνικοῦ τοπείου. Κάνετέ τα νὰ ἐκτιμήσουν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἐκφραστικότητα τῆς γλώσσης τους, τὴν ζωηρότητα τοῦ 'Ελληνικοῦ πνεύματος, τὸ ριψοκίνδυνον τῆς 'Ελληνικῆς ψυχῆς. Κάμετέ τα νὰ ἀγαπήσουν τὴν 'Ελλάδα καὶ τὴν 'Ελληνικὴν γλῶσσαν. Καὶ ὅταν τὰ 'Ελληνόπουλα ἀποκτήσουν μιὰ φορὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν γλῶσσαν, θὰ ἐπιθυμήσουν τότε νὰ εἰμποροῦν καὶ νὰ τὴν γράφουν καὶ μάλιστα νὰ τὴν γράφουν σωστά.

Τὰ θέλουμε νὰ καταλάβουν ὅτι ἡ 'Ελλὰς ἔχει πολιτισμόν, ὅτι ἔχει θρησκευτικήν, πολιτικὴν καὶ βιομηχανικὴν ὀντότητα εἰς τὴν 'Εγγὺς 'Ανατολήν· ὅτι οἱ "Ελληνες ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τοὺς προγόνους των ποὺ ἀνεδείχθησαν ὡς οἱ πλέον διανοητικῶς ἀνεπτυγμένοι, μίαν εὐλύγιστον ποιητικὴν καὶ ζωντανὴν γλῶσσαν, στὴν ὁποίαν βρίσκονται τὰ ἴχνη τοῦ παρελθόντος της καὶ στὴν ὁποίαν θὰ γίνουν στὸ μέλλον αἱ πρόοδοί της· ὅτι θὰ ἦταν χίλιες φορὲς λυπηρὸ γι' αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ ἀποξενωθοῦν ἀπὸ πατέρα, ἀπὸ μητέρα καὶ ἀπὸ τὴν χώρα τῶν προγόνων των καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ ἐὰν χάσουν τὴν ζωντανὴ ἐκείνη ἐπαφή, ποὺ μόνο ἡ γλῶσσα εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ. «"Οταν ὁ ἄνθρωπος γνωρίζῃ μίαν παραπάνω γλῶσσαν γίνεται διπλὰ ἄνθρωπος», δηλαδὴ διπλασιάζει τὴν δύναμι τοῦ ἀτόμου του, ὥστε νὰ μπαίνῃ στὲς σκέψεις τῶν ἄλλων καὶ μεγαλώνει τὸ πλάτος τῆς παρατηρητικότητός του καὶ τῆς συμπαθείας του γιὰ τοὺς ἄλλους.

Εἶναι βέβαια δυνατὸν ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων ποὺ ὁμιλοῦν τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν νὰ ἐλαττώνεται κάπως ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἐκτὸς ἐὰν οἱ μεταναστευτικοί μας νόμοι τροποποιηθοῦν. Ἡ ποιότης ὅμως ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ τὴν διατηροῦν, συνεχῶς θὰ ὑψώνεται, θὰ καλυτερεύσῃ. Τὰ παιδιὰ τῶν πλουσιωτέρων 'Ελλήνων μας, μποροῦν κάλλιστα μὲ ἰδιωτικὰ σχολεῖα καὶ ἰδιωτικοὺς παιδαγωγούς, νὰ κρατοῦνται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν 'Ελλάδα. Ταξείδια συχνὰ τῶν ἑλληνοπαίδων καὶ διαμονή των εἰς 'Ελληνικὰ μέρη, ὅπου θὰ ὁμιλοῦν τὴν 'Ελληνικὴν γλῶσσαν, θὰ ἀνέπτυσσε ἀγάπην πρὸς τὰ 'Ελληνικὰ μέρη, τὴν 'Ελληνικὴν θάλασσαν καὶ τὸν 'Ελληνικὸν οὐρανόν. Θὰ ἔπρεπε νὰ δίδεται ἐνθάρρυνσις εἰς 'Ελληνικοὺς μουσικοὺς καὶ θεατρικοὺς ὁμίλους νὰ περιέρχωνται τὴν χώραν.

'Εν τέλει λέγω καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ἡ 'Αρχαία 'Ελληνικὴ θὰ μελετᾶται εἰς αὐτὴν τὴν χώραν κατὰ τὰς προσεχεῖς δεκαετίας. Εἰσέρχεται καὶ πάλιν εἰς τὰ Κολλέγια καὶ Πανεπιστήμιά μας. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ χώρα μας συναισθάνεται τὴν σημασίαν τοῦ 'Ελληνικοῦ στοιχείου εἰς τὴν γλῶσσάν μας, τὴν λογοτεχνίαν καὶ ζωήν μας καὶ ἡ συναίσθησις αὐτὴ θὰ ἐνταθῇ μεγάλως εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἐδῶ οἱ "Σλληνες ἔχουν μιὰ θαυμασίαν εὐκαιρίαν γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσουν «νὰ διατηρήσουμε ἱερὰ καὶ ὅσια». "Ας πείσουμε τὰ 'Ελληνόπουλα νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰς παραδόσεις 'Ελληνικῶν εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Κολλέγια μας ἢ ἂς ζητήσωμεν νὰ τοὺς προσφερθοῦν εἰς κάθε Κοινότητα 'Ελληνικαὶ προαιρετικαὶ παραδόσεις ἔπειτα ποὺ τελειώνουν τὰ Κοινοτικὰ Σχολεῖα. Διατί οἱ "Ελληνες νὰ εἶναι οἱ μόνοι μαθηταὶ εἰς τὴν χώραν μας οἱ ὁποῖοι δὲν μελετοῦν 'Ελληνικά;

'Εσὺ "Ελληνά, ποὺ βρίσκεις ὅτι τὰ παιδιά σου ντρέπονται διότι εἶναι "Ελληνες καὶ ὅτι δὲν θέλουν νὰ ὑποβληθοῦν στὸν κόπο νὰ μάθουν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, πρέπει νὰ πεισθῇς ὅτι εἰμποροῦν νὰ διδαχθοῦν τουλάχιστον νὰ εἶναι ὑπερήφανα διὰ τὴν χώραν τους καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ὁμοφύλους των ἐὰν εἰμπορέσουν νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἐκεῖ νὰ μελετήσουν τὴν 'Ελληνικὴν ἱστορίαν, τὴν 'Ελληνικὴν τέχνην, τὴν 'Ελληνικὴν λογοτεχνίαν καὶ τὴν 'Ελληνικὴν γλῶσσαν. 'Εκεῖ θὰ μάθουν

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

THE ORTHODOX OBSERVER
VOL. XVI. No. 368—OCTOBER 1, 1950
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rt. Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3,1879.
SUBSCRIPTIONS
United States
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 368 Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Ἐλαίας ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, 1950

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθ' ἃ ἐδημοσίευσαν αἱ Ἐφημερίδες, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπροσωπείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν Πρεσβευτὴς κ. Γουῶρρεν Ρ. Ὄστιν, ἐζήτησεν ὅπως ὁ Λαὸς τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πέμπτης Συνόδου τῆς Ὁλομελείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀφιερώσῃ ἕνα λεπτὸν εἰς προσευχὴν πρὸς ἐκζήτησιν τῆς Θείας Ἐπιστασίας ἐπὶ τὸν διεθνῆ αὐτὸν Ὀργανισμόν. «Ἂς σταθῇ ὁ Λαὸς τῆς Ἀμερικῆς» ἐζήτησεν ὁ κ. Ὄστιν «εἰς τὰ σπίτια, εἰς τὰ καταστήματα, εἰς τὰ χωράφια, εἰς τοὺς δρόμους, ὅπου δήποτε εὑρεθῇ ὁ καθένας καὶ νὰ προσφέρῃ προσευχὴν πρὸς ἐκζήτησιν τῶν εὐλογιῶν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, διὰ τὴν εἰρήνην ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.»

Εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτὴν κινητοποίησιν ἔλαβαν μέρος ὅλοι. Ἑλληνορθόδοξοι καὶ Καθολικοί, Προτεστάνται καὶ Ἰουδαῖοι, ἡνώθησαν εἰς προσευχήν, ὅπως ὁ καθένας ἐνόμιζε καλλίτερον, ζητοῦντες τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία καὶ πάλιν ὡδηγήθη ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς κακίας εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶναι παρήγορον εἶναι ὅτι τὴν πνευματικὴν αὐτὴν κινητοποίησιν προεκάλεσαν ὄχι οἱ θρησκευτικοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ ἀλλὰ πολιτικοὶ καὶ διπλωματικοί του ἐργάται, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀφήνουν εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ ἐκδηλώσουν τὴν θρησκευτικότητά των.

Ἴσως τὸ παράδειγμά των τοῦτο εἶναι μοναδικὸν ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς ἐποχῆς μας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ μιμηθοῦν ὅλοι, ἀναγνωρίζοντες ὅμως ὄχι διὰ τῶν λέξεων ἀλλὰ μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ἡ θρησκευτικὴ προσήλωσις εἶναι δύναμις ὁδηγητικὴ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν εὐγενῶν καὶ ἀνωτέρων σκοπῶν ποὺ πρέπει νὰ κατευθύνουν τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἐνέργειαν ὅλων τῶν ἐκπροσώπων τῶν Λαῶν.

Ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν παρουσιάζει δυστυχῶς τὸ θλιβερὸν φαινόμενον τῆς ὑποχωρήσεως πρὸ τῶν ἀντιθρησκευτικῶν τάσεων ὡρισμένων μελῶν του. Ἡ προσευχὴ σχεδὸν ἀπεκλείσθη. Οἱ πολλοὶ ὑπεχώρησαν πρὸ τῶν ὀλίγων διὰ νὰ μείνῃ πνευματικῶς ἀνεφοδίαστον τὸ διεθνὲς Σῶμα πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπέβλεψεν ὅλος ὁ κόσμος μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐνομίας τῶν Λαῶν.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἕνας ἐκπρόσωπος εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἀνήκων εἰς τὴν Μωαμεθανικὴν Θρησκείαν ἐζήτησεν ἐπιμόνως μέρος διὰ νὰ προσευχηθῇ. Οἱ διάφοροι ὑπάλληλοι δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ τὸν διευκολύνουν. Ἀντιλαμβανόμενος ὅμως ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ προσευχηθῇ κατέφυγε εἰς ἕνα τηλεφωνικὸ στενὸ δωματιάκι καὶ ἐκεῖ προσευχήθη. Ἡ πρᾶξις τοῦ Μωαμεθανοῦ ποὺ κατενόησε τὴν ἀνάγκην τῆς προσευχῆς ἔγινε θέμα συζητήσεων εἰς τὸν τύπον καὶ ἴσως ἔγινε ἡ αἰτία νὰ δημιουργηθῇ κίνησις τόσον ἐντὸς τῶν ἐπισήμων ἐκπροσώπων τοῦ Ὀργανισμοῦ ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, μὲ κατεύθυνσιν τὴν λῆψιν ἀποφάσεως χρήσεως τῆς προσευχῆς, ἔστω καὶ σιγηλῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριῶν τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ.

Εἰς τὴν σιγηλὴν αὐτὴν προσευχὴν ἐκλήθη ὁ Ἀμερικὸς Λαὸς νὰ συμμετάσχῃ ἀπευθυνόμενος μὲ θερμότητα πίστεως πρὸς τὸν Κύριον νὰ φωτίσῃ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Λαῶν νὰ μελετήσουν μὲ ἠρεμίαν τὸ πρόβλημα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ κατέλθουν πνευματικῶς πάνοπλοι εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τῆς προστασίας αὐτῆς ἐν δικαιοσύνῃ ἀνὰ τὸν κόσμον.

Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τῆς πνευματικῆς κινητοποιήσεως τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ὁ κ. Ὄστιν. Εἶναι ὑψίστη ἀνάγκη νὰ ἑνωθοῦν ψυχικῶς ὅλοι ὅσοι πιστεύουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς, ὅσοι πραγματικῶς ἐγνώρισαν τὴν σπουδαιότητά της, ὅσοι κατενόησαν τὴν ἀνάγκην της, διὰ νὰ δεηθοῦν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μέσον, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὅπλον, ἡ πνευματικὴ αὐτὴ κινητοποίησις θὰ δώσῃ δύναμιν εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ δικαίου νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα τοὺς σφαγιαστὰς τῆς δικαιοσύνης, τοὺς ὑποκρινομένους φιλειρηνιστάς, τοὺς τυράννους καὶ δυνάστας τῶν ἀδυνάτων.

Ὁ Ὀρθόδοξος Λαός μας, ποὺ ἐγνώρισε τὴν ἀξίαν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς κινητοποιήσεως τόσον εἰς τὰς δοκιμασίας τοῦ παρῳχημένου καὶ τοῦ προσφάτου παρελθόντος του ὅσον καὶ σήμερον θὰ συμμετάσχῃ ἐνεργῶς προσευχόμενος ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀντιλαμβάνονται τὴν ἀξίαν τῆς ἐπικρατήσεως δικαίας εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον μας.

Ἡ Σταδιοδρομία τοῦ Νεοεκλεγέντος Ἐπισκόπου Ἐλαίας ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

ASTORIA, N. Y.—Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀθηναγόρας Κοκκινάκης ἐξελέγη εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὴν 31ην Αὐγούστου Ἐπίσκοπος Ἐλαίας. Ἡ Ἐλαία ἦτο Ἐπισκοπὴ ἀρχαία ἀνήκουσα εἰς τὴν περιφέρειαν Ἐφέσου. Ἡ χειροτονία ἔλαβε χώραν τὴν 14ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Πέμπτην εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ περιφέρεια τοῦ νέου Ἐπισκόπου θὰ εἶναι αἱ Δυτικαὶ Πολιτεῖαι. Κατωτέρω δίδομεν μίαν σκιαγραφίαν τῆς δρᾶσεως τοῦ νέου Ἐπισκόπου.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀθηναγόρας Κοκκινάκης, υἱὸς τῆς Μαργαρίτας καὶ τοῦ Γεωργίου Κοκκινάκη, καταγομένων ἐκ Πάτμου Δωδεκανήσου, ἐγεννήθη τὴν 5ην Μαΐου 1912 καὶ ὠνομάσθη Θεόδωρος. Ἐξεπαιδεύθη εἰς τὰ Κοινοτικὰ Σχολεῖα τῆς Πάτμου καὶ παλαίφατον Σχολὴν τῆς «Ἀποκαλύψεως», παρὰ τὸ Σπήλαιον τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Τὰς Γυμναστικὰς σπουδὰς ἐπεράτωσεν εἰς τὸ ἐν Πάφῳ Κύπρου Γυμνάσιον, ὡς ὑπότροφος τοῦ Μητροπολίτου Πάφου Ἰακώχου. Μετὰ τὰς Γυμνασιακάς του σπουδὰς κατετάχθη εἰς τὴν Μοναχικὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀποσταλεὶς ἐκεῖθεν ὡς ὑπότροφος τῆς Μονῆς εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεφοίτησε τὸ 1934, χειροτονηθεὶς Διάκονος ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, Ἐπισκόπου Αἰμιλιανοῦ, ὀνομασθεὶς Θεοδώρητος.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἐπέστρεψε καὶ διηκόνησε εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πάτμου καὶ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Αἴγυπτον, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη Διάκονος καὶ Ἱεροκήρυξ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ τοῦ «Ἁγ. Σάββα».

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἀθηναγόρα ἦλθεν εἰς Ἀμερικὴν τὸ 1936, εἰσαχθεὶς ἀμέσως δι' εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Τζένεραλ Θεολότζικαλ Σεμινάρυ καὶ εἰς τὸ Κολόμπια Γιουνιβέρσιτυ, ἀναγορευθεὶς τὸν Ἰούνιον τοῦ 1939 Μάγιστρος τῆς Θεολογίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν του ὑπηρέτησε τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς ὡς Ἀρχιδιάκονος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηναγόρα καὶ μετὰ ταῦτα ὡς Ἱεροκήρυξ τῶν Κοινοτήτων Ἁγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης καὶ Ἁγ. Νικολάου Νιούαρκ.

Τὴν 18ην Ἰουνίου 1940 αἰτήσει τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ἐν Σικάγῳ ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς τοῦ ὁποίου ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα, ἱερεὺς καὶ ἀνέλαβε καθήκοντα ἐφημερίου τῆς Κοινότητος.

Ἐν Σικάγῳ, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηναγόρα καὶ τοῦ Παύλου Δήμου παρηκολούθησε φιλοσοφικὰς σπουδὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς πόλεως καὶ εἰς τὸ Νόρθγουέστερν, λαβὼν τὸ 1943 τὸν βαθμὸν τοῦ Μαγίστρου τῆς Φιλοσοφίας.

Διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηναγόρα Ἱεροκήρυξ τῶν Κοινοτήτων τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐχειροθετήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἀρχιμανδρίτης τὴν 21ην Νοεμβρίου 1943, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης. Προτάσει τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος «Ἁγ. Δημητρίου» Ἀστορίας κ. Κ. Μάνου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν Συμβούλων διωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1945.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐφημερίας του ἐν Σικάγῳ καὶ ἐν Ἀστορίᾳ ἐξέδιδε κατὰ δίμηνον ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη τὸ Κοινοτικὸν Περιοδικὸν «Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Σκέψις», Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστί, ἐν τῷ ὁποίῳ κατεχωροῦντο ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἰδίως κηρύγματα θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικά. Ἀπὸ τριετίας ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκτὸς τῆς ἐργασίας γύρω ἀπὸ τὰς φιλοσοφικὰς καὶ Θεολογικὰς θεωρίας τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, συνέγραψε καὶ ἐδημοσίευσε διάφορα φυλλάδια καὶ βιβλία Θεολογικοῦ καὶ Φιλοσοφικοῦ περιεχομένου, μεθ' ὧν καὶ τὰ ἑξῆς: Ἡ Θεωρία τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Θεοῦ τὸ 1937. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ζωήν μας τὸ 1938. Μέσα καὶ Σκοποὶ τῆς Ζωῆς τὸ 1938. Ἡ Θρησκεία ἐνὸς Ἐπιστήμονος τὸ 1939. ORTHODOX PRAYER BOOK, ἐν συνεργασίᾳ Θ. Θεοδωρίδου τὸ 1941. Αἱ Διαφοραὶ τῶν Ἐκκλησιῶν 1942. SPOKEN GREEK, ἐν συνεργασίᾳ Π. Ἀνδρέου τὸ 1945. FOOD FOR REDEMPTION τὸ 1947. IN THE REALM OF REDEMPTION τὸ 1948. Ἡ Πύλη τοῦ Λόγου τὸ 1947. Κοινωνία τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξ ἀπόψεως Ὀρθοδόξου τὸ 1949.

Ἐδίδαξε Φιλοσοφίαν καὶ Ἑρμηνείαν τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Πάμφρετ. Ἐξετιμήθη ὑπὸ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καὶ ἠγαπήθη παρὰ τὴν αὐστηρότητά του καὶ τὸν ἀλύγιστον χαρακτῆρα του, διὰ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἱερατικόν του καθῆκον, τὴν ἐμμονήν του εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸν φλογερὸν πατριωτισμόν του καὶ τὴν πρόθυμον προσφορὰν τῆς ὑπηρεσίας του πρὸς πάντας. Ἐπὶ τριετίαν ἐδίδαξε τὰ Θρησκευτικὰ μαθήματα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Ἔλαβε μέρος μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ Θεολογικὸν Συνέδριον εἰς τὸ Ἄμστερνταμ τὸ 1948.

Ἐν Ἀστορίᾳ ἐκτὸς τῶν ἄλλων συνετέλεσε μετὰ τῶν Διοικ. Συμβουλίων εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Κοινότητος καὶ ἐνήργησεν ὅπως ἀποκτήσῃ ἡ Κοινότης τὰ παραπλεύρως κείμενα οἰκόπεδα πρὸς οἰκοδομὴν Κοινοτικοῦ κτιρίου καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. Συνέστησε συλλόγους τῆς Νεολαίας

καὶ διὰ κηρυγμάτων συνεχῶν καὶ καταλλήλων ἐκαλλιέργησε τὸν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα σεβασμόν. Κάθε Πέμπτην βράδυ ἡ Νεολαία τῆς Ἀστορίας ἐγέμιζε τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν διὰ ν' ἀκούσῃ τὸ κήρυγμα τοῦ ἐφημερίου εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ δὴ νὰ πάρῃ ἀπαντήσεις εἰς πολλὰ ἐρωτήματα ὑποβαλλόμενα ἀπὸ μέρος πολλῶν ἀκροατῶν. ΟΛ. Γ.

—:—

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΟΡΙΑΣ

Ὁ νέος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Κοινότητος Ἀστορίας τὴν κάτωθι ἀποχαιρετιστήριον ἐπιστολήν:

Πρὸς τοὺς Ἀγαπητούς μου
Χριστιανοὺς τῆς περιφ. τῆς Κοινότητος Ἁγ. Δημητρίου τῆς
Ἀστορίας.

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί,

Ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην διὰ νὰ σᾶς ἀνακοινώσω ὅτι ἐντὸς ὀλίγου τερματίζεται ἡ διακονία μου ἐν Ἀστορίᾳ.

Συμφώνως πρὸς ὅσα ἐμάθατε ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαὴλ ἐξέλεξε τὸν ταπεινὸν ἐφημερίον σας ὡς Ἐπίσκοπον Ἐλαίας, βοηθὸν ἐν τῇ Διακονίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς εὐρυτέραν κλίμακα τὰς πτωχὰς του ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογένειαν.

Παραμείνας ἐν Ἀστορίᾳ περὶ τὰ πέντε ἔτη ὡς ἐφημέριος ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ «Ἁγ. Δημητρίου» καὶ Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος ὑμῶν εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσω τὴν ὑπομονὴν καὶ ἀνεκτικότητά σας, τὴν εὐλάβειάν σας, τὴν ἀφοσίωσίν σας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν νομοτάγειαν πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν, τὴν εὐπείθειαν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὴν πρόθυμον συνεργασίαν ποὺ μοῦ ἐχαρίσατε διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Κοινότητος.

Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῇ μου, ὡς ἱερεύς σας ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνη μου καὶ τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου, δεόμενος τῷ Κυρίῳ ἵνα αὐξήσῃ τὴν πίστιν σας, διαθερμάνῃ τὸν ζῆλον σας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους, κατευθύνῃ τὰς προσπαθείας σας πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ κοινοτικοῦ προγράμματος καὶ χειραγωγήσῃ μικροὺς καὶ μεγάλους ἐν τῇ ἐμμονῇ πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς φυλῆς μας.

Ἐντὸς ὀλίγου, ὡς γνωρίζετε, θὰ ἀρχίσῃ ἡ προσπάθεια πρὸς θεμελίωσιν τοῦ νέου Κοινοτικοῦ κτιρίου καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος πολλάκις ὡμίλησα καὶ πολλοὺς ἐπίκρανα. Ἀλλὰ χωρὶς ναὸν εὐρύχωρον καὶ κοινοτικὸν κτίριον δυνάμενον νὰ στεγάσῃ τὰς ἐκπαιδευτικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀνάγκας τῆς ὁμογενείας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξυπηρετηθοῦν οἱ σκοποὶ καὶ νὰ καλλιεργηθοῦν τὰ ἰδεώδη μας καταλλήλως μεταξὺ τῆς νεολαίας μας.

Ἐπὶ τετραετίαν ἔγιναν εἰδικαὶ μελέται καὶ ἐξεποιήθησαν σχέδια καὶ ἐδαπανήθησαν χρήματα καὶ ἔγιναν συνεδρίαι καὶ ἀποφάσεις ἀλληλοσυγκρουόμεναι καὶ ἀναβλητικαὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῶν δυσκόλων καιρῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν προϋποθέσεων τοῦ ἔργου. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐξέλεξεν ἐπιτροπὴν μὲ πλήρη δικαιώματα καταρτισμοῦ προγράμματος διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία θὰ περιλάβῃ ἐν πρώτοις τὴν στέγασιν τοῦ πρώτου ὀρόφου τοῦ Κοινοτικοῦ κτιρίου καὶ εἰ δυνατὸν καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. Σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τὰ δύο θὰ τελειώσουν. Ἀρκεῖ πάντες νὰ συνδράμουν τὴν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ φανοῦν αἰσιόδοξοι καὶ γενναιόδωροι.

Πρὶν ἤδη κλείσω τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην θεωρῶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὰς θερμὰ μου εὐχαριστίας πρὸς τὰ κατὰ καιροὺς Διοικ. Συμβούλια τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν γονέων καὶ διδασκάλων διὰ τὴν συνεργασίαν τὴν ὁποίαν μοῦ ἐχάρισαν, τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν λεπτότητα, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην μεθ' ἣν μὲ περιέβαλλον καὶ δὴ πρὸς τοὺς προέδρους κ. κ. Μάνον, Ν. Ἀλτομοιριανὸν καὶ Ἰω. Κιάμον, τὸν μόλις πρὸ ὀλίγου ἐκλεγέντα. Ἐπίσης πρὸς τὰς Κας Αἰκατερίνην Σακελλαρίδου, Βασιλικὴν Διαμαντίδου, Ἄνναν Κουμουνδούρου καὶ Ἑλένην Καλπάκη. Ἐπίσης καθῆκον μου θεωρῶ νὰ εὐχαριστήσω τὰ Προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν Συλλόγων τῆς Νεολαίας, τῶν Κατηχητριῶν, τῶν θαυμασίων αὐτῶν βοηθῶν μου, τῶν Υἱῶν καὶ τῶν Θυγατέρων τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τῶν παιδιῶν τοῦ ἱεροῦ, τῆς GAYLA, τῶν προσκόπων καὶ προσκοπίδων, τῆς Χορωδίας, τῆς Ἀχέπα καὶ τῆς Γκάπα καὶ τῶν λοιπῶν ἐνταῦθα Ὀργανώσεων Σωματείων καὶ Συλλόγων.

Καὶ πρὸς τοὺς ἀμεσώτερον συνεργασθέντας μετ' ἐμοῦ τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ προσωπικὸν τῆς Κοινότητος ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τὴν φιλάδελφον, εἰλικρινῆ συνεργασίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὸ Διδασκαλικὸν Προσωπικόν, τὸν Ἱεροψάλτην κ. Κ. Σωτηριάδην, τὸν Ἐκκλησιάρχην κ. Κ. Κοντελέοντα, τὸν λογιστ. κ. Κ. Καλφόπουλον, τὰς γραμματεῖς κ. Ἄνναν Ραρῆ καὶ δίδαν Εὐαγγελίαν Βλάχου καὶ ἰδιαιτέρως τὸν βοηθόν μου κ. Ὅμηρον Γκουμένην ὁ ὁποῖος ἐντὸς ὀλίγου χειροτονεῖται Διάκονος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κοινότητος.

Λοιπόν, Ἀδελφοί, συγχωρήσατέ μοι καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ ἵνα ἐπισκηνώσῃ καὶ ἐμὲ ἡ Θεία χάρις, ἀναδεικνύουσά με Ἐπίσκοπον ἄξιον τῶν προσδοκιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Μιχα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 12ην σελ.)

ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

«Οὐχ' ἑαυτῷ λαμβάνει τις τὴν τιμὴν ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ»
('Εβρ. 5, 4)

Σεβασμιώτατε,

Τῶν Πατρικῶν Σου ρημάτων ἐν κατανύξει ἐνωτισθεὶς ἐγγύτερος τῷ νοήματι τῆς Γραφικῆς ῥήτρας γέγονα, ἐν ᾗ ὁ 'Απόστολος τὴν τῆς 'Αρχιερατικῆς ἀναδείξεως τιμὴν κλῆσιν ἀπὸ Θεοῦ κατωνόμασε. Καὶ τὴν ἐμὴν ἐπὶ ταύτης ἀνάδειξιν κλῆσιν Θεοῦ ἐπιστάμενος διὰ τῆς 'Εκκλησίας προσενεχθεῖσάν μοι, τὸν αὐχένα ἔκλινα.

Καὶ ἀπεδέχθην ἐν ταπεινώσει καὶ εὐγνωμοσύνῃ τὴν τιμὴν τὴν καθοσιοῦσάν με ὄργανον τετελειωμένον τῆς διακονίας τῶν Μυστηρίων Κυρίου, οὐκ ἀναγκαστῶς προκτηθεῖσαν ἀλλὰ κατ' ἄνθρωπον ὡς ἀγαθὴν ζηλωθεῖσαν.

Χειρὶ Θεοῦ, Σεβασμιώτατε, ἐπὶ ταύτην ἐχώρησα. Καὶ ἐν ὁδῷ προσευχῆς καὶ ἐν ἑτοιμασίᾳ δακρύων καὶ ἐν καμίνῳ θλίψεως διαπεράσας καὶ ἐν αὐτομελέτῃ καταπονούμενος ἠτησάμην τῆς Θείας 'Επιστασίας τὰ 'Ελέη. Τούτοις παραμυθούμενος καὶ κατειδὼς τοῦ 'Υπερτάτου τὴν τετελειωμένην ἀγάπην, τὴν ἐν χάριτι τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσαν καὶ ἐπὶ θρόνων τοὺς ταπεινοὺς ἀνυψοῦσαν, ἔκρουσα τὴν θύραν, καὶ ἰδοὺ ταύτην ἠνεωγμένην τεθέαμαι.

Κομιστὴς καὶ ἐπ' ἐμὲ τῆς θείας ταύτης βουλῆς ἡ 'Εκκλησία χρηματίσασα τὴν θύραν ἠνέωξε καὶ τὴν τιμὴν εὐηγγελίσατο καὶ εἰς ταύτης τὴν χαρὰν τὸ εἴσελθέ μοι ἐνετείλατο.

Τὴν ἐντολὴν ταύτην οὐκ ἔξωθεν βιασθεῖσα ἡ Ποιμαίνουσα ἀλλ' ἐν ἑαυτῇ διασκεψαμένη, οὐκ ἐν σπουδῇ ἀλλ' ἐν 'Αγίῳ Πνεύματι τοὺς κλήρους ποιησαμένη, ἐξέφρασε διὰ τοῦ Προκαθημένου Αὐτῆς, Πατρός μοι ἐν Πνεύματι, Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου 'Αθηναγόρα τοῦ πρώτου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν 'Ιερᾶς Συνόδου, εἰσηγουμένου Σου ἐντεῦθεν Σεβασμιώτατε 'Αρχιεπίσκοπε 'Αμερικῆς, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ Πάτερ καὶ 'Αδελφὲ περισπούδαστε καὶ περιπόθητε κύριε κύριε Μιχαήλ.

Διὸ καὶ εὔκαιρον ἡγοῦμαι πανδήμως τῷ τε Πατριάρχῃ καὶ τοῖς περὶ Αὐτὸν 'Αρχιερεῦσι τοῦ κατὰ 'Ανατολὰς Πανορθοδόξου 'Ιεροῦ Κέντρου, Σοί τε καὶ τοῖς περὶ Σὲ Θεοφιλεστάτοις 'Επισκόποις Νύσσης κυρίῳ Γερμανῷ καὶ Σικάγου κυρίῳ Γερασίμῳ ἐκδήλως τὴν εὐγνωμοσύνην εἰπεῖν καὶ συγγνώμην αἰτήσασθαι καὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς 'Ορθοδόξου Πίστεως δοῦναι καὶ ταύτην κρατῆσαι καὶ κηρῦξαι ἀναλλοίωτον διαβεβαιοῦσθαι ἕως θανάτου.

Τί με δεῖ περὶ ταύτης ἱκανὸν εἰπεῖν; Τὸ γὰρ ὁλοκλήρωμα τῆς Χριστοῦ 'Αληθείας ἐν Αὐτῇ τεθησαύρισται. 'Εν αὐτῇ τὸ φῶς ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται, ἀπὸ Χριστοῦ ἐξικνούμενον καὶ διὰ τῶν 'Αποστόλων καὶ 'Αγίων μέχρις ἡμῶν ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ, Πνεύματος 'Αγίου 'Επιστασίᾳ, ὀρθοδόξως περιφρουρούμενον καὶ διαδιδόμενον.

'Εκτὸς αὐτῆς, ἀληθῶς εἰπεῖν, φῶς σωτηρίας οὐχ εὕρηται. 'Εν αὐτῇ μόνῃ τὸν Κύριον μυστηρίοις ἀχράντοις τό τε ἁγιάζειν ἐν Πνεύματι κατεργαζόμενον καὶ τὸ σώζειν δι' Αὐτῆς τοὺς βουλομένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, καὶ σὺν Αὐτῇ εἶναι καὶ μένειν διενεργούμενον.

Διὸ καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῆς ἀποστραφέντας ἢ καὶ ἑαυτοὺς ἀποκόψαντας καὶ περὶ αὐτὴν στρεφομένους, ἀλλ' οὐκ εἰσερχομένους, ὡς περὶ τὴν πίστιν νοσοῦντας καὶ πλάναις πολλαῖς καὶ αἱρέσεσι ποικίλαις συνεσσωρευμένους καὶ τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας μὴ ἐχομένους, θλίψει πολλῇ καθορῶμεν.

Σκίασις τούτους μᾶλλον ἢ φῶς, διαίρεσις ἢ ἕνωσις, σύγχυσις ἢ γνῶσις ἐν τῇ πίστει κατέλαβε καὶ κοσμοφροσύνη κατηχμαλώτευσε καὶ ὄρεξις καταδυναστεύσεως ἢ διαποιμάνσεως τοῦ πληρώματος κατεκράτησε καὶ πλησμονὴ θεωρημάτων ἀλλήλοις διϊσταμένων καὶ τὴν αὐθεντίαν τῆς Μιᾶς 'Αγίας μηδαμῶς δεχομένων κατεμερίσατο.

Οὐκ ἐν τῷ Χριστῷ τούτους ὄντας ἀλλὰ περὶ Αὐτὸν φερομένους εὑρίσκομεν. Διὸ καὶ ἀγάπης περιουσίᾳ ὑπὲρ αὐτῶν δεόμεθα ἵνα ἑαυτοὺς ἐν τῇ Πόλει τοῦ Θεοῦ ἐγκατοικήσωσι, ἑαυτοὺς τοῖς μέλεσι Χριστοῦ ἐναρμονίζοντες καὶ τὴν «ἴσην δωρεὰν σὺν ἡμῖν λάβωσι τοῖς πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον» (Πραξ. 11, 17) καὶ ἐκ τῆς ἀγριελαίου τῶν πεπλανημένων καὶ περὶ τὴν πίστιν ἀναληθῶν μαθητευμάτων ἐπὶ τὴν ῥίζαν τῆς ἐλαίας τῆς 'Ορθοδοξίας ἐγκεντρισθῶσι. (Ρωμ. 11, 17).

'Αλλ' ἡμῖν τοῖς ἐν τῇ Πόλει οὖσι καὶ ἐκ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας τρεφομένοις τὸ καυχᾶσθαι ἁπλῶς οὐ συμφέρει. Τὸ ἐν αὐτῇ εἶναι καὶ μένειν καὶ πεποιθότως βιοῦν ἀναγκαῖον. Οἱ τὴν πόλιν

καλῶς εἰδότες καὶ τὰ ἐν αὐτῇ κατανοοῦντες, μόνοι εἰσὶν οἱ δυνάμενοι περὶ αὐτῆς ὁμιλεῖν καὶ ἄλλους εἰς αὐτὴν εἰσάγειν καὶ ἐμπολιτεῦσαι καὶ μυσταγωγῆσαι.

Αὐτοὶ Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν παρουσιάσωσι. Αὐτοὶ τὴν Ἐκκλησίαν, Χριστὸν ὅλον φανεροῦσαν, ἐν αὐτῇ ζῶντα καὶ δι' αὐτῆς ἐνεργοῦντα καὶ Ἑαυτῷ ἡμᾶς χάριτι μυστικῇ προσκτώμενον καὶ λυτρούμενον δείξωσι. Αὐτοὶ ἀρετῆς διδασκαλεῖον καὶ Ἁγίων Κοινωνίαν τὴν κατὰ τὴν πόλιν ζωὴν δι' ἑαυτῶν διερμηνεύσουσι. Καὶ ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν οὗτοι μέλη Χριστοῦ ὑπάρχοντες καὶ τῷ αἵματι Αὐτοῦ τιθηνόμενοι τὴν ὑπερούσιον καὶ ὑπερκόσμιον ἀπόλαυσιν τοῦ ἐν Χριστῷ εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις καταγγείλωσι.

Ἀλλ' ἵνα ἐπὶ τῷ ἔργῳ τούτῳ καταλλήλως τεθῶσι καὶ καρπὸν φέρωσι καὶ τὴν Πόλιν τιμήσωσι ἡμῖν τοῖς ποιμαίνουσι καὶ ἐπισκοποῦσιν ἐναπόκειται ἵνα τούτους πίστει καὶ γνώσει καὶ θεωρίᾳ κατακοσμήσαντες, πεφωτισμένον παρουσίασμα τῆς Ὀρθοδοξίας τοῖς ἐκτὸς καὶ περὶ αὐτὴν φερομένοις προβάλλωμεν.

Τοῦ ἔργου τούτου, Σὺ Σεβασμιώτατε ὁ ἡγούμενος πάντες δ' ἡμεῖς οἱ ἑπόμενοι καὶ συνεπίκουροι. Πρὸς τοῦτο χειρὶ Θεοῦ παιδιόθεν φερόμενος ἐν τῷ κατὰ τὴν Πάτμον Σπηλαίῳ τοῦ Μαθητοῦ τῆς ἀγάπης ἐμαυτὸν ὥρκισα κατατάξασθαι. Ἀσκήσει δὲ μακρᾷ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἱερᾷ Πατριαρχικῇ Σχολῇ ἐπιδοθεὶς καὶ διδασκάλοις πράξει καὶ θεωρίᾳ ἐμπείροις χειραγωγούμενος, ἐν φόβῳ Θεοῦ τὴν σοφίαν κτησαμένοις ἐξῆλθον ἐπὶ τὸ κήρυγμα ἀναχθεὶς ἐπὶ τῷ πρώτῳ τῆς διακονίας βαθμῷ.

Καὶ διαπεράσας τὴν Ἑλλάδα, τὴν Αἴγυπτον ὤκησα καὶ ἐκεῖθεν ὑπερπόντιος ἐν Ἀμερικῇ ἐγενόμην. Καὶ ἐνταῦθα μελέτῃ πάλιν πολλῇ ἐν χρόνῳ μακρῷ ἐμαυτὸν κατεκράτησα, πρὸς τῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν καταμανθάνων παρὰ τοῦ Σοῦ προκατόχου, τοῦ παιδείᾳ λιπαρᾷ καὶ σοφίᾳ τῇ τε θύραθεν καὶ τῇ ἔσω καὶ πίστει φωτιζομένου καὶ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ ἀκτημοσύνῃ καὶ ἀσκήσει βιοῦντος, παρ' Οὗ καὶ ἐπὶ τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης προεβιβάσθην. Διὸ καὶ διὰ βίου εὐγνωμοσύνην αὐτῷ ἀποτίσω καὶ ταύτην διά Σου ἐν τῇ εὐσήμῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ καθυποβάλλω, τοῖς κελεύσμασιν Αὐτοῦ, ὡς τῆς Ἐκκλησίας, ἐμαυτὸν τηρητὴν ἀναντίρρητον εἶναι καθυποσχόμενος.

Ἀλλὰ καὶ Σοί, τῷ ἀξιωτάτῳ διαδόχῳ Ἐκείνου ἐν τῇ ἐνταῦθα ποιμαντορίᾳ, τῷ Θεολογικῇ γνώσει καὶ παιδείᾳ ἀμφιλαλεῖ, εὐσεβείᾳ τε καὶ ἀρετῇ περικοσμουμένῳ, ὑπόσχεσιν δίδωμι κατὰ πάντα τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Παραδόσεις κρατῆσαι καὶ τὰς ἀνατιθεμένας μοι παρά Σου εὐθύνας ἀπαρεγκλίτως πληροῖν καὶ ταῖς Ὑμετέραις ὑποδείξεσιν οὐ χείλεσι ἀλλὰ καὶ καρδίᾳ, χωρεῖν ἐπὶ τοῖς ἀρχιερατικοῖς καθήκοσι, Σοῦ ἡγουμένου καὶ χειραγωγοῦντος καὶ παραγγέλλοντος.

Καὶ νῦν δεόμενος τῷ Κυρίῳ στηρῖξαι τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ καὶ τὸν Αὐτῆς προκαθήμενον, ἐν ὑγείᾳ περιφρουρῆσαι, τὴν χώραν ταύτην καὶ τὸν αὐτῆς Πρόεδρον εὐλογῆσαι καὶ τὸν φιλάνθρωπον Ἀμερικανικὸν Λαὸν ἀναδεῖξαι προστάτην ἀληθῆ τῶν ἁπανταχοῦ δυναστευομένων, στρέφω τὰ ὄμματα καὶ νοερῶς ἐποπτεύω Ἑλληνικὴν ἡρωοτόκον γῆν, τὴν κοιτίδα τῆς ἐλευθερίας, τὴν αἵματι μαρτύρων πεποτισμένην καὶ λειψάνοις Ἁγίων κατεσπαρμένην καὶ θερμὴν τῷ Κυρίῳ τὴν ἱκεσίαν ἀναπέμπω ἵνα τῷ Αὐτῆς ἐν ἀγάπῃ Λαοῦ Βασιλεύοντι Παύλῳ τῷ πρώτῳ καὶ τῷ εὐλαβεῖ οἴκῳ Αὐτοῦ σὺν τῷ περιουσίῳ Ἑλληνικῷ Λαῷ καὶ τοῖς Κυβερνήταις αὐτοῦ τὰ ἑλέη Αὐτοῦ καταπέμπῃ, αὔξησιν πίστεως χαριζόμενος καὶ κραταίωσιν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς περιφρουρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ εὐνομίας χορηγῶν.

Ἐπὶ δὲ τοῖς ἐνταῦθα πεφιλημένοις ἀδελφοῖς, τῷ τε Κλήρῳ καὶ τῷ Λαῷ, τοῖς ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀδιαπτώτῳ σεβασμῷ τὴν πατρώαν πίστιν φυλάσσουσι, τὴν τε Χώραν ταύτην καὶ τὴν Γενέτειραν δοξάζουσι, τὴν εὐλογίαν τοῦ Σωτῆρος ἐπικαλοῦμαι ἵνα ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ, τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης κραταιούμενοι τὰς Παραδόσεις τοῦ Γένους φυλάξωσι καὶ ταύτας ἀναλλοιώτους τοῖς ἐπιγιγνομένοις χαρίσωνται.

Καὶ νῦν φόβῳ πολλῷ περιδινούμενος καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν εὐσεβῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος, τῶν προυχόντων, τοῦ ἐν Ἀστορίᾳ Ποιμνίου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος θαρρῶν καὶ κρατούμενος τῇ Ἀρχιερατικῇ Σου χάριτι προσπελάζω καὶ γόνυ κλίνω Σοι καὶ τοῖς Θεοφιλεστάτοις συνεπισκόποις Σου, τὴν εἴσοδον ἐπὶ τὰ ἔσω τοῦ καταπετάσματος ἐξαιτούμενος.

Ἄνοιξον ὄθεν τὴν θύραν τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος ἵνα ὡς «καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ» εἰσέλθω.

Γενέσθω καὶ ἐπ' ἐμοὶ τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΓΡΑΦΑΙ

ΕΙΣ τὴν Κορέαν τὴν ὁποίαν οἱ Ἄθεοι Κομμουνισταὶ μετέτρεψαν εἰς ἐρείπια παρατηρεῖται μεγάλη θρησκευτικὴ ἀνασύνταξις. Συμφώνως πρὸς τὰ δημοσιευθέντα ἀπεστάλησαν χιλιάδες ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἀνάρπαστα. Περὶ τὰς πεντήκοντα χιλιάδες ἀντιτύπων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελίων μετὰ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων καὶ περὶ τὰς ἑκατὸν χιδιάδας φυλλαδίων μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλίαν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Κορεανὴν γλῶσσαν διενεμήθησαν. Ἤδη ἑτοιμάζει ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ Ἑταιρεία καὶ ἄλλην ἀποστολὴν διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ ζήτησις τῆς μελέτης τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκει καὶ ὁ Λαὸς τῆς Κορέας ἀνακούφισιν μέσα εἰς τὴν κάμινον τῆς ταλαιπωρίας ποὺ τὸν ἔρριξε ὁ κομμουνιστικὸς ἰμπεριαλισμός. Ἂς προσευχώμεθα ἵνα καὶ ὁ Λαὸς αὐτὸς ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν ἀπειλὴν καὶ πλησιάσῃ περισσότερον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τοῦ ὁποίου ἡ ἀλήθεια χαρίζει ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν.

—⁂—

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΙΣ τὴν κατακλεῖδα τῆς Ἀγγλιστὶ ἐκφωνηθείσης ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸ Ἄσπουρυ Πὰρκ παρετήρησεν ὅτι ἐνῷ οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ἐχθροὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀληθινῆς θρησκείας εἶναι συσπειρωμένοι, ἐφαρμόζοντες παντοῦ τὴν ἰδίαν τακτικήν, βοηθοῦντες ὅλοι τὴν κομμουνιστικὴν κίνησιν, οἱ Χριστιανοί, οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ φέροντες ὡς σύμβολόν των τὸν Τίμιον Σταυρόν, παρουσιάζονται διῃρημένοι καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἀλληλοϋποβλεπόμενοι συμβάλλοντες διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς προπαγάνδας των πρὸς Χριστιανοὺς εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ χάσματος ποὺ τοὺς χωρίζει καὶ εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐπιδράσεως τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν. Διὰ τοῦτο καὶ πολὺ δικαίως ἐκάκισε τὴν τάσιν ταύτην τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν ὁμάδων καὶ ἔθεσε τὴν συνεργασίαν ὡς τὴν ἀφετηρίαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκκινοῦντες δύνανται νὰ παρουσιάσουν ἑνιαῖον μέτωπον ἀπέναντι τῆς παγκοσμίου κομμουνιστικῆς ἀπειλῆς. Αὐτὴν τὴν βάσιν ἔθεσαν ἀνέκαθεν οἱ Ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι εἰς τὰ διάφορα Παγχριστιανικὰ συνέδρια καὶ ἰδίως εἰς τὸ Ἀμστερνταμ, ὡς τὴν προϋπόθεσιν πάσης συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ὁμάδων. Ἂς ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ κατανοηθῇ ἡ σπουδαιότης τῆς βάσεως ταύτης διὰ τὴν παγίωσιν μιᾶς εἰλικρινοῦς Παγχριστιανικῆς συνεργασίας, ἡ ὁποία ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ κάμῃ τοὺς Λαοὺς νὰ ἐμπιστεύωνται τοὺς θρησκευτικούς των ἀρχηγοὺς περισσότερον, ἀλλὰ καὶ θὰ τοὺς φέρῃ πλησιέστερον πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν Χριστιανικῶν ἀληθειῶν.

—⁂—

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ

ΤΗΝ 12ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, ἡμέραν τὴν ὁποίαν ἡ Ἀμερικὴ ἔχει ἀφιερώσει εἰς τὸν Χριστόφορον Κολόμβον, θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Διδασκαλικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συζητηθοῦν σπουδαιότατα θέματα γύρω ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον ἐν Ἀμερικῇ. Εἶναι **καθῆκον κάθε** διδασκάλου καὶ διδασκαλίσσης νὰ παρευρεθῇ διότι διὰ τῆς πείρας του καὶ τῶν παρατηρήσεών του ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἐν Ἀμερικῇ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συμβάλλῃ μεγάλως εἰς τὴν συζήτησιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν ὁδηγητικὰ συμπεράσματα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων μας. Ἴσως θὰ ἦτο περιττὸν νὰ τονισθῇ τὸ καθῆκον κάθε ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ νὰ προετοιμασθῇ εἰς τρόπον ὥστε ἡ συμμετοχή του εἰς τὴν συζήτησιν νὰ εἶναι μελετημένη, συμβάλλουσα εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν λύσιν τῶν διαφόρων προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζουν τὰ Σχολεῖα μας. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ διδασκαλικός μας κόσμος καὶ κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ προσφέρῃ θετικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν Ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς.

—⁂—

ΜΙΑ ΕΛΛΕΙΨΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΥΣ Ἐκκλησιαστικάς μας τελετὰς εἰς τοὺς Κοινοτικοὺς Ναούς μας παρουσιάζεται πολλάκις ἀταξία, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἔγινε ἡ κατάλληλος προετοιμασία. Εἰς τελετὰς ποὺ λαμβάνουν χώραν εἰς ξένας Ἐκκλησίας ὅλα διεξάγονται μὲ ἀκρίβειαν καὶ παραδειγματικὴν τάξιν, διότι ἀκριβῶς γίνεται ἡ ἀνάλογος προετοιμασία καὶ καταρτίζεται πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἀπὸ μέρους ἐπιτροπῆς, ποὺ μελετᾷ ὅλας τὰς λεπτομερείας. Τὸ ἴδιον πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς τὰς ἰδικάς μας τελετάς. Ἡ νεολαία ἰδίως παρατηρεῖ τὰς ἐλλείψεις μας αὐτὰς καὶ φεύγει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀνικανοποίητος. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς κάθε Ἱερατικὸν Προϊστάμενον καὶ Διοικ. Συμβούλιον νὰ καταρτίσῃ Ἐπιτροπὴν Τελεταρχικὴν ἡ ὁποία νὰ μελετᾷ μετὰ τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Χοράρχου ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν τελετῶν μας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διεξάγωνται αὗται κατὰ τρόπον ἐπιβλητικὸν καὶ νὰ συντελοῦν εἰς τὴν μυσταγώγησιν μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ ὄχι εἰς τὴν κατάκρισιν ἀπὸ μέρους αὐτῶν τῶν ἐθίμων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς λατρείας μας.

Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ Κου ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Ὁ ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶς, κατὰ κόσμον Χρῆστος, υἱὸς τοῦ ἐκ Γορτυνίας Δημητρίου Τσουκαλᾶ, ἐγεννήθη εἰς Πάτρας τὸ ἔτος 1913. Ἀφοῦ παρηκολούθησε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα τῆς στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως εἰς Πάτρας, μετέβη εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐσπούδασε εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ δίπλωμα τῆς Θεολογίας, τὸ ἔτος 1935. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε χειροτονηθῇ εἰς Διάκονον, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1934 εἰς τὸν Πανεπιστημιακὸν Ναὸν τῆς Καπνικαρέας, ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφαρσάλων κ. κ. Ἰεζεκιήλ. Ἡ πρώτη ἐκκλησιαστική του διακονία ἦτο ἡ τοῦ Ἀρχιδιακόνου τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Πατρῶν, ὅπου ὑπηρέτησεν ἐπὶ 8μηνον. Μετὰ ταῦτα ἐχειροτονήθη, κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1935, εἰς πρεσβύτερον καὶ προεχειρίσθη εἰς ἀρχιμανδρίτης, εἰς Ἀθήνας. Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα πρωτοσυγκέλλου εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφαρσάλων.

Ἄλλαι θέσεις ὅπου ὑπηρέτησεν ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τοῦ Ἱεροκήρυκος Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ὡς καὶ Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1937 ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ τέως Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρα.

Εἰς τὴν χώραν ταύτην παρηκολούθησε μαθήματα Πολιτικῆς, Φιλοσοφίας καὶ Κοινωνιολογίας εἰς τὸ περίφημον Πανεπιστήμιον ΧΑΡβαρντ. Μέχρι τοῦ 1943 ὑπηρέτησεν ὡς Ἱερατικὸς Προϊστάμενος εἰς τὰς Κοινότητας Πόρστμάουθ, Ν. Χ., Χάβερχιλ, Μασσ. καὶ Χάρτφορντ, Κον.

Τὸ ἔτος 1943 ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ Μαγίστρου τῆς ἱερ. Θεολογίας ἀπὸ τὸ Χάτφορντ Θεολογικὸν Σεμινάριο τοῦ Χάρτφορντ, Κονν. Μετὰ ταῦτα ἐξελέγη ὑποδιευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Πάμφρετ Κονν., καὶ μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ τότε Διευθυντοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τέως Ἐπισκόπου Βοστώνης κ. κ. Ἀθηναγόρα, εἰς Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κατ' Ἰούνιον τοῦ 1949, ὁ ἐψηφισμένος ἤδη Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ διωρίσθη Διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Τὴν 31ην Αὐγούστου 1950 ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξεν αὐτὸν τῇ προτάσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαὴλ εἰς Ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ καὶ ἡ χειροτονία του ὡρίσθη διὰ τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1950 εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν Βοστώνης Ὁ Εὐαγγελισμός.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
Τοῦ Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου ΝΑΖΙΑΝΖΟΥ ΙΕΖΕΚΙΗΛ

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοὶ τῆς Βοστώνης καὶ ὁλοκλήρου τῆς Νέας Ἀγγλίας:

Εὐχαριστῶ πολὺ τὸν ἀγαπητόν μου ἀδελφὸν καὶ πολύτιμον φίλον, τὸν ἐψηφισμένον Ἐπίσκοπον Ἅγιον Μιλήτου κ. Ἰάκωβον, διότι ἔδωσε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρουσιασθῶ σήμερον πρὸ τοῦ μικροφώνου καὶ νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ μου εἰς Ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ ἕνα σύντομον χαιρετισμόν.

Ἡ ἐκλογή μου εἰς Ἐπίσκοπον, ἦτο ἀναμφιβόλως δι' ἐμὲ ἕνα δῶρον τὸ ὁποῖον δὲν μοῦ ἤξιζε. Μοῦ τὸ ἐχάρισεν ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν ἀναξιότητά μου, πολὺ μὲ ηὐνόησε ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ζωῆς μου καὶ στοργικὰ μὲ τὸ ἅγιο καὶ πατρικό Του χέρι καθωδήγησε μέχρι τῆς σήμερον ὅλα τὰ βήματα τῆς ζωῆς μου. Ἂν καὶ ἔχω βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν ἐλλείψεων καὶ ἀδυναμιῶν μου, ἀποδέχομαι μὲ ταπείνωσιν τὴν θείαν βουλήν, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει νὰ φαίνεται εἰς τὸν κόσμον ἡ χάρις Του καὶ νὰ τελειοῦται ἡ δύναμίς Του ἐν ἀσθενείαις, θὰ ἐνδυναμώσῃ καὶ ἐμὲ τὸν ἀδύνατον καὶ ἀσθενῆ.

Μοῦ τὸ ἐχάρισαν κατόπιν τὸ ἀξίωμα αὐτὸ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μας κ. κ. Ἀθηναγόρας καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν σεβασμία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, κατόπιν τῆς εὐμενοῦς δι' ἐμὲ προτάσεως τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ εἰς ὅλους μας Ἀρχιεπισκόπου μας κ. κ. Μιχαήλ. Εἶμαι εἰς ὅλους ἀπείρως καὶ βαθύτατα εὐγνώμων, ὁλοθέρμως δὲ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μὲ ἀναδείξῃ ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς προτιμήσεώς των καὶ νὰ μὲ ἱκανώσῃ νὰ ἀνταποκριθῶ πλήρως εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Οὐχὶ ὅμως ὀλιγώτερον ὀφείλω τὴν γενομένην μοι τιμὴν ἀγαπητοί μου, εἰς τὸν προκάτοχόν μου ἐν τῇ διευθύνσει τῆς Σχολῆς Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. Ἀθηναγόραν, ὁ ὁποῖος πολ-

λὰ μὲ ἐδίδαξε καὶ μὲ συνεβούλευσε καὶ ὁ ὁποῖος πάντοτε μὲ ὑπεστήριξε μὲ θέρμην καὶ εἰλικρίνειαν. Τὴν ὀφείλω ἀκόμη εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας μου ἐν τῇ Σχολῇ μας ὡς τοὺς φιλοτίμους καὶ ἐργατικοὺς καθηγητάς, εἰς τοὺς ἀγαπητούς μου μαθητὰς καὶ τοὺς ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς σᾶς, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἕλληνας, τοὺς μεγαλοκάρδους πατριώτας, τοὺς βαθύτατα εὐσεβεῖς χριστιανούς, τοὺς ὑποστηρικτὰς καὶ εὐεργέτας τῆς Σχολῆς, τοὺς πολυτίμους καὶ ἀγαπητοὺς φίλους, ἀδελφοὺς καὶ συναγωνιστάς. Ὀφείλω δὲ τὴν τιμὴν αὐτήν, ἥτις μοὶ ἐγένετο εἰς σᾶς, ἀγαπητοί μου, διότι μὲ ὑποστηρίξατε μὲ καλωσύνην, μὲ περιεβάλετε μὲ τὴν ἀγάπην σας, ἤλθατε πρόθυμοι ἀρωγοί μου εἰς τὰς προσπαθείας μου διὰ τὴν Σχολήν, ὡμιλούσατε πάντοτε μὲ καλὰ λόγια διὰ τὸ πρόσωπόν μου.

Διὰ ταῦτα καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου καὶ σᾶς δηλῶ ὅτι ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν οὕτω καὶ ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα μοναδική μου φροντὶς θὰ εἶναι ἡ πρόοδος καὶ εὐτυχία ὅλων τῶν ὁμογενῶν μας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Νέας μας Γενεᾶς. Ἡ φροντὶς αὐτὴ δι' ὑμᾶς καὶ τὴν νέαν μας Γενεάν, μαζὶ μὲ τὴν μέριμνάν μου, διὰ τὸν φάρον τῆς Ὁμογενείας μας, τὴν Θεολογικήν μας δηλαδὴ Σχολήν, ἀποτελοῦν τὸ μόνον σχέδιον, τὸ μόνον πρόγραμμα, τὸν μόνον σκοπὸν τῆς ζωῆς μου.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐγώ, ἀγαπητοί μου φίλοι, ὁ ἔσχατος καὶ τελευταῖος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, ὁ μικρὸς καὶ ὁ ἐλάχιστος ἔρχομαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, τοῦ δυναμένου καὶ ἐκ τῶν λίθων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ, Ἐπίσκοπος ὑμῶν καὶ πατὴρ καὶ ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ πρεσβύτερος.

Ἔρχομαι μὲ ὀλίγην δειλίαν καὶ κάποιον φόβον διότι εἶναι μεγάλον τὸ ἀξίωμα καὶ βαρύταται αἱ εὐθῦναι. Ταυτοχρόνως ὅμως αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου ἐνισχυόμενον «ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι μοὶ Θεῷ» καὶ θερμαινόμενον ἀπὸ τὴν ἀγάπην τὴν ἰδικήν σας. Πρὸς τὸν Κύριόν μου κατὰ τὴν ἱερὰν καὶ ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν τῆς ζωῆς μου κραυγάζω ἐκ βαθυτάτων, τὴν βοήθειαν καὶ προστασίαν Του ζητῶ καὶ λέγω: «Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ». Πρὸς ὑμᾶς δὲ πάλιν ἀποβλέπων καὶ ζητῶν τὴν βοήθειαν καὶ τὴν συνεργασίαν σας καὶ πεπεισμένος ὅτι θὰ εἶσθε πάντοτε μαζί μου καὶ πάλιν πρὸς τὸν Κύριόν μου ἀναφωνῶ: «Καὶ εἰς τὸν λαόν σου ἤλπισα». (Ψαλμὸς 118, 114).

Ἰδιαιτέρως ζητῶ τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀγαπητῶν μου ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων, μετὰ τῶν ὁποίων καλοῦμαι νὰ συνεργασθῶ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὡς ποιμὴν καὶ πατήρ.

Τοὺς παρακαλῶ νὰ συσπειρωθοῦν περὶ ἐμέ, τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν μας καὶ τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας, ὁ ὁποῖος τόσον μᾶς ἠγάπησεν ὅλους εἰς τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐδῶ διαμονῆς του, καὶ νὰ ἀποτελέσουν μαζί μας μίαν Οἰκογένειαν, ἁρμονικῶς συνεργαζομένην, ἀπὸ κοινοῦ συσκεπτομένην, ὁλοθύμως καὶ εἰλικρινῶς δὲ εἰς ἓν ἀποβλέπουσαν, τὸ συμφέρον τὸ πνευματικὸν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ τὴν διατήρησιν εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην χώραν τῶν ἀθανάτων καὶ εὐγενικῶν παραδόσεων τῆς Ἁγίας Θρησκείας καὶ τοῦ Ἔθνους μας.

Ὡς πρὸς τὴν συμπεριφοράν μου ἀπέναντι τῶν ἱερέων ἀδελφῶν μου, δηλῶ, ὅτι θὰ προσπαθήσω δι' ὅλου μου τοῦ Ἀρχιερατικοῦ βίου νὰ συμμορφωθῶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μὲ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ θείου Ἀποστόλου Παύλου, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὸν Τιμόθεον εἰς τὴν β' του πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν, εἰς τὸ 5ον Κεφ. καὶ τὸν πρῶτον στίχον. Θὰ τοὺς παρακαλῶ πάντοτε ὡς πατέρας καὶ θὰ τοὺς ἀγαπῶ ὡς ἀδελφός.

Ταῦτα λοιπὸν εἶχον νὰ ἀναγγείλω πρὸς ὑμᾶς σήμερον ἀγαπητοί. Ἐπιθυμῶ δὲ ἡ ἐν Κυρίῳ χαρὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ αἰσθάνομαι νὰ γίνῃ καὶ χαρὰ ἰδική σας καὶ νὰ εὐλογήσητε καὶ σεῖς μαζί μου τὸν Θεόν, διὰ τὴν πατρικήν του πρὸς ἐμὲ συγκατάβασιν.

Τὴν χαρὰ ὅμως τὴν ἰδικήν μου, καθὼς καὶ τὴν ἰδικήν σας, ὀλιγοστεύει ἀναμφιβόλως κατά τι ἡ ἐκ μέσου ἡμῶν ἀπομάκρυνσις τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαπητοῦ μου φίλου καὶ ἀδελφοῦ, τοῦ ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Μιλήτου κ. Ἰακώβου. Εἶναι χωρὶς καμμίαν ἀντίρρησιν ἕνας δυναμικὸς Κληρικὸς καὶ ὑπῆρξε πολύτιμος διὰ τὴν Βοστώνην καὶ τὴν Ὁμογένειαν. Γνωρίζω τὴν λύπην ὅλων σας. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι λυποῦμαι ἐγώ, διότι ἀποχωρίζομαι ἕνα ἀδελφὸν μὲ τὸν ὁποῖον ἡ ψυχή μου εἶναι πολὺ συνδεδεμένη καὶ ἕνα συνάδελφον καὶ συνεργάτην, τοῦ ὁποίου ἡ σοφία, ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἱκανότης θὰ ἀπετέλουν μεγάλα στοιχεῖα προόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας μας.

Λυποῦμαι πολὺ διότι τὸν ἀποχωρίζομαι, παρηγοροῦμαι ὅμως μὲ τὴν σκέψιν ὅτι ὁ Πατὴρ καὶ Πατριάρχης μας τὸν ἐκάλεσε καὶ τὸν προορίζει διὰ θέσιν ὑψηλὴν καὶ σημαντικωτάτην ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς Διευθυντὴς τῆς γηραρᾶς Πατριαρχικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης θὰ ἔχῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ διδάσκῃ, ἐκεῖ ποὺ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐδιδάσκετο καὶ τὴν συναίσθησιν, ὅτι διαμορφώνει τὴν σκέψιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν μελλόντων Ἀρχιερέων, Ἱερέων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

Κάμνει ἀναμφιβόλως ὁ πατὴρ Κουκούζης μεγάλην θυσίαν ἀφήνων τὴν Ἀμερικήν, κάμνομεν δὲ τοιαύτην καὶ ἡμεῖς ποὺ τὸν ἀποχωριζόμεθα.

Ἂς τὴν κάμωμεν, παρακαλῶ, μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη, ἂς κάμωμεν τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅσον τὸ δυνατὸν γλυκυτέρας, ἂς εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις, ἐδόθη ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ συνέσει καὶ στοργῇ τῆς σεπτῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἐν τῇ Πανσοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος κατευθύνει τὰ βήματα ὅλων μας εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, πάντοτε ἐκεῖ ὅπου ἐκεῖνος εἶδεν ὅτι θὰ εἴμεθα χρησιμώτεροι.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ

Ὁ Ὑπεράνω Πάντων

Εἰς φιλικὴν συναναστροφὴν ἕνας κύριος ὁμιλῶν περὶ τοῦ Ἰ. Χριστοῦ καὶ θέλων νὰ ἐξάρῃ τὸ ἔργον Του ἔλεγε:

—Ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἐξασκοῦν μακροχρόνιον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος. Κανεὶς ὅμως ἐξ αὐτῶν δὲν εἰσεχώρησε τόσον βαθειὰ εἰς τὸ ρεῦμα τῆς Ἱστορίας καὶ δὲν εἶχε τόσον εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κόσμου ὅσον ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Συμφωνεῖτε;

—Παραδέχομαι, εἶπα, τὸ πρῶτον μέρος τῆς γνώμης σας ὡς ὀρθόν. Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὰ μεγάλα πνεύματα ἐξασκοῦν πολυχρόνιον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Λ. χ., ἡ ἰσχυρὰ προώθησις ποὺ ἔδωκαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν οἱ μεγάλοι σοφοὶ τῆς ἀρχαιότητος ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης κ. ἄ., παρατείνεται μέχρι τῆς σήμερον. Τὰ ἀθάνατα ἀριστουργήματα ποὺ ἐφιλοτέχνησαν οἱ μεγαλοφυεῖς καλλιτέχναι τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, σὰν τὸν Φειδίαν, τὸν Ἰκτῖνον, τὸν Πραξιτέλην κ. ἄ., ἐμπνέουν ἀκόμη συνειδητὰ ἢ ὑποσυνείδητα τοὺς νεωτέρους συναδέλφους των. Τὸ ἴδιο φαινόμενον θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ στὴν ἐπίδρασιν τῶν ἰσχυρῶν πνευμάτων τῆς νεωτέρας ἐποχῆς. Ἀναμφιβόλως θὰ ἔλθῃ καιρός, ὁπότε ἡ ἀτμομηχανὴ ἡ γηρασμένη θ' ἀχρηστευθῇ καὶ περιορισθῇ εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα. Καὶ ὅμως τὸ ὄνομα τοῦ ἐφευρέτου Παπίνου ποτὲ δὲν θὰ χάσῃ τὴν αἴγλην του. Καὶ ὅταν κάποτε ὁ ἠλεκτρισμὸς θ' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἀτμόν, θὰ παραμείνῃ ὅμως ἀπαράγραπτον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ πρῶτος ποὺ παρέδωσε τὸν ἀτμὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀνθρωπότητος ἤνοιξε τὸν δρόμον εἰς νέας ἐφευρέσεις, ποὺ δὲν θὰ χαθοῦν. Καὶ ὁ εὐγενὴς Ἄγγλος ἰατρὸς Σίμψων ἀναμφιβόλως εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος χάρις εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμογὴν τοῦ χλωροφορμίου ὡς μέσου ἀναισθησίας κατὰ τὰς ἐγχειρήσεις. Καὶ ἂν κάποτε ἡ χειρουργικὴ διὰ τοὺς κινδύνους ποὺ συνεπάγεται ἡ χρῆσις τοῦ χλωροφορμίου τὸ ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλου ναρκωτικοῦ τελείως ἀκινδύνου, τὸ ὄνομα ὅμως τοῦ ἐφευρέτου τοῦ πρώτου ἀναισθητικοῦ, τοῦ ἰατροῦ Σίμψων, θὰ παραμείνῃ πάντοτε εὔφημον καὶ αἰνετὸν μεταξὺ τῶν ἀντρώπων διὰ τὸ μεγάλον εὐεργέτημα, ποὺ τοὺς προσέφερεν. Σταματῶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὴν ἀπαρίθμησιν τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως ποὺ ἐξήσκησαν καὶ ἀσκοῦν εἰς μακροτάτας χρονικὰς περιόδους ἐπὶ τοῦ κόσμου τὰ μεγάλα πνεύματα, μολονότι θὰ μοῦ ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν ἐπεκτείνω ἐπὶ πολύ.

Καὶ τώρα, χωρὶς νὰ θέλω διόλου νὰ ἐπισκιάσω τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασίν του ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος καθόλου, θέλω νὰ κάμω, φίλε κύριε, τὴν ἑξῆς παρατήρησιν: ὅτι τὸ ἔργον ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μεγάλων πνευμάτων, ποὺ ἔχουν εὐεργετήσει ὁπωσδήποτε τοὺς συνανθρώπους των, εἶναι ἔργον ἐπίγειον, βελτιώνει δηλαδὴ τὴν ζωὴν καὶ ἀνοίγει δι' αὐτοὺς νέους ὁρίζοντας. Ἀλλ' ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν περιορίζεται μέσα στοὺς στενοὺς τοῦ παρόντος κόσμου ὁρίζοντας. Δὲν σταματᾶ πρὸ τοῦ τάφου, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ πέραν αὐτοῦ εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ἀνάλογος δὲ πρὸς τὸν ἔξοχον προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἔξοχος καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς αὐτοῦ: νὰ τελειοποιηθῇ ἠθικῶς καὶ νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸν Θεόν. Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἀληθινὰ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ πραγματικὴ εὐτυχία του. Διότι ἡ φυσικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐξωραϊσθῇ μὲ τὰς κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς προόδους τῆς τέχνης, ὅμως δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πλήρη ἔννοιαν τῆς ζωῆς, ἐφόσον ὑπόκειται εἰς τὸν φοβερὸν νόμον τῆς φθορᾶς, ἐφ' ὅσον εἶναι φθαρτὴ καὶ ματαία καὶ ἐφήμερη. Σᾶς ἐρωτῶ λοιπόν: Ὑπάρχει στὸν κόσμον κάποια δύναμις ἱκανὴ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν δύναμιν τοῦ φοβεροῦ νόμου τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ματαιότητος: Ὑπάρχει κάποια πηγὴ ἀφθαρσίας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν νὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀντλήσωμεν τὴν αἰωνίαν ζωὴν ποὺ λαχταροῦμε; Ὑπάρχει γιὰ μᾶς τοὺς πτωχοὺς ἁμαρτωλούς, τὰ ἀποπλανημένα πρόβατα, κάποιος δρόμος ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς πρὸς τὴν λύτρωσιν, πρὸς τὸν Θεόν;

Εἰς τὴν ἀγωνιώδη αὐτὴν ἐρώτησιν μία καὶ μόνη ἀπάντησις ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ. Εἶναι ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι δοσμένη εἰς τοὺς ἀνθρώπους μόνον διὰ τοῦ Ἰ. Χριστοῦ (Πράξ. 4,12). Γιὰ νὰ κάνωμεν ὅμως προσωπικὸν κτῆμα μας τὴν σωτηρίαν, ποὺ προσφέρει εἰς ὅλους ὁ Ἰ. Χριστός, δὲν φθάνει μόνον νὰ Τὸν γνωρίσωμεν ὡς ἕνα ἐξαίρετον Διδάσκαλον, ποὺ ἐδίδαξε ὡραῖα πράγματα περὶ πραότητος καὶ ταπεινοφροσύνης, περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης καὶ μὲ εὐγλωττίαν θελκτικὴν ὡμίλησε γιὰ τὴν πραότητα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀδελφότητα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως καὶ κυρίως νὰ Τὸν ἀναγνωρίσωμεν ὡς τὸν ἥρωα, ποὺ ἀνέλαβε στοὺς ὤμους Του τὴν ἐνοχὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ τὴν ἀπέπλυνε μὲ τὸ τίμιον αἷμα Του καὶ ἔτσι μᾶς ἄνοιξε τὸν δρόμον πρὸς τὸν Θεὸν καὶ μᾶς συνεφιλίωσε μὲ Αὐτόν.

«Ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστί», μᾶς λέγει τὸ Ἰ. Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. 3,31). Καὶ κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν αὐτὴν ὁ Ἰ. Χριστὸς εἶναι ὑπεράνω πάντων τῶν ἀνθρώπων. Δὲν εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ὁμίλου τῶν ἀνθρώπων. Εἰς τὴν ἄσβεστον φωταύγειαν τοῦ ἀνεσπέρου Ἡλίου-Χριστοῦ, κανένα ἀνθρώπινον πνεῦμα δὲν προσέθεσεν οὐδὲ ἀκτῖνα, διότι κανεὶς δὲν δίνει περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἔχει.

Εἶναι λοιπὸν ἄστοχος ἡ σύγκρισις τοῦ Ἰ. Χριστοῦ πρὸς τὰ μεγά-

λα πνεύματα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡ κατάταξις Αὐτοῦ εἰς τὴν χορείαν ἐκείνων, ἔστω καὶ ὡς κορυφαίου μεταξὺ αὐτῶν. Ἡ Πραγματικὴ θέσις τοῦ Ἰ. Χριστοῦ εἶναι πέραν ἀπὸ τὸ παροδικὸν μεγαλεῖον τῆς γῆς. Καὶ ὅποιος ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸν Κύριον τὴν ἀσυγκρίτως ὑπεροχικὴν καὶ μοναδικὴν θέσιν Του, ὡς Θεοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, παραγνωρίζει μὲν τὴν φύσιν καὶ τὸ ἔργον Ἐκείνου, ἀποστερεῖ δὲ τὸν ἑαυτόν του ἀπὸ τὴν χάριν ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν θεάνθρωπον Χριστὸν καὶ Λυτρωτήν.

Ὁ διάσημος ζωγράφος Κορρέγιος εἰς τὸν πίνακά του τὸν φέροντα ὡς ἐπιγραφήν: «Ἡ ἁγία νύκτα» θέλει νὰ ἐκφράσῃ μὲ τὸν μεγαλοφυᾶ του χρωστῆρα τὴν σκέψιν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Δυνάμεως καὶ ἑπομένως μόνον Αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ γεφυρώσῃ τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν γῆν.

Πραγματικῶς, ὁ οὐρανὸς ἤνοιξε γιὰ μᾶς χάρις εἰς τὸν Ἰ. Χριστόν. Μόνον Αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν βεβαιότητα, τὴν ἐλπίδα, τὴν χαράν, τὴν σωτηρίαν. Ἀγνοεῖ λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκεῖνος, ποὺ τὸν τοποθετεῖ στὴν σειρὰν τῶν μεγάλων πνευμάτων, ἔστω καὶ ὑπεράνω τοῦ Σωκράτη, τοῦ Βούδδα, τοῦ Κομφουκίου κ. ἄ. Διότι «ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ὑπεράνω πάντων ἐστιν» εἶναι λοιπὸν ὁ Μοναδικὸς καὶ Ἀσύγκριτος. Καὶ μὴ κάμνετε, ἀγαπητὲ Κύριε, σύγκρισι τῶν ἀσυγκρίτων.

ΒΟΗΘΕΙΤΕ
ΤΟΝ
ΕΡΑΝΟΝ
ΔΙ' ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ἀποχαιρετιστήριος Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐπισκόπου Ἐλαίας πρὸς τοὺς Ὁμογενεῖς Ἀστορίας

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελ.)

ἡλ. Στήκετε ἐν τῇ πίστει πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Κρατεῖτε τῆς ὁμολογίας Αὐτοῦ. Βοηθεῖτε τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα Ἑλλάδα. Ἐργάζεσθε τὸν καλὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀμερικῆς. Ἐνισχύστε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν. Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καὶ νὰ ἐπιδοθῆτε μετὰ ζήλου ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Κοινότητος.

Παρὰ πάντων ζητῶ καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβω συγγνώμην, διότι γνωρίζω ὅτι ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν καθηκόντων μου, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ εὐχαριστήσω πάντας, πολλοὺς ἐπίκρανα, ἐνῷ παρ' οὐδενὸς ἠνωχλήθην. Αἱ ἀνθρώπιναι ἀδυναμίαι ὡς γνωστὸν συνοδεύουσι τὴν ζωήν μας. Διὰ τοῦτο ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἂς ἀνεχώμεθα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, κατεργαζόμενοι ἐν ἡμῖν τὸν κατὰ Χριστὸν ἄνθρωπον, προσευχόμενοι ὑπὲρ ἀλλήλων, ζητοῦντες τὴν βοήθειαν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων.

Ἡ χειροτονία θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Νέας Ὑόρκης, τὴν 14ην Σεπτεμβρίου. Πάντες προσκαλοῦνται διὰ νὰ προσευχηθοῦν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως των.

Καὶ νῦν Ἀδελφοὶ χαίρετε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐνδυναμοῦσθε ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ, εἰρηνεύετε καὶ αὐξάνετε ἐν τῇ γνώσει τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως. Ἡ δὲ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἔστω μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ Ἱερεύς σας
†Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ
Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας
Σεπτεμβρίου 5, 1950.

ΨΗΦΙΣΜΑ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΣΤΟΡΙΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος «Ἁγίου Δημητρίου», Ἀστορίας, πληροφορηθὲν ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, κατ' εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, προήγαγε εἰς Ἐπίσκοπον τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος, Ἀρχιμανδρίτην Ἀθηναγόραν Κοκκινάκην, συνῆλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὴν 7ην τρέχοντος καὶ ἀπεφάσισε ὁμοφώνως τὰ ἑξῆς:

1ον. Ὅπως ἐκφράσῃ δημοσίως πρὸς τὸν ἐψηφισμένον Ἐπίσκοπον Ἐλαίας Ἀθηναγόραν Κοκκινάκην τὸν βαθὺν σεβασμὸν τῆς Κοινότητος, τὴν ὑπερηφάνειαν αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ προαγωγῇ του, τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς διὰ τὴν εὔορκον εἰρηνικὴν καὶ εὐαγγελικὴν ἱερατείαν του καὶ τὴν πρόθυμον ἐξυπηρέτησιν τῆς παροικίας, ποὺ ἐπέδειξε κατὰ τὰ πέντε ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του, ἀλλὰ καὶ τὴν λύπην της, διότι θὰ στερηθῇ τῆς πνευματικῆς ἐπιστασίας του, τῆς πατρικῆς στοργῆς του καὶ τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς του.

2ον. Ὅπως ἐν σώματι παρακολουθήσῃ τὴν χειροτονίαν.

3ον. Ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Κοινότητος παραθέσῃ πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ μετὰ τὴν τελετὴν τῆς χειροτονίας, περὶ τὰς 2.00 μ. μ. τῆς 14ης Σεπτεμβρίου τιμητικὸν γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρακαθήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Μιχαήλ, οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ κοινοτικοὶ παράγοντες.

4ον. Ὅπως καλέσῃ τὴν ὁμογένειαν Ἀστορίας νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν χειροτονίαν καὶ ὅπως ἀναγγείλῃ πρὸς αὐτὴν ὅτι ἡ λειτουργία ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου θὰ ἀρχίσῃ εἰς τὰς 8 καὶ θὰ τελειώσῃ εἰς τὰς 9.45.

5ον. Ὅπως ἀναρτίσῃ τὴν φωτογραφίαν τοῦ νέου Ἐπισκόπου εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Διὰ τὸ Δ. Συμβ. τῆς Κοινότητος
Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΙΑΜΟΣ

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, τὴν 13ην Αὐγούστου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν Κλήβελαντ, Ὀχάϊο ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἀχέπα, συμπαραστούμενος ὑπὸ πολλῶν Ἱερέων ἐκ τῆς περιφερείας.

Κατὰ τὴν ἐν Κλήβελαντ διαμονὴν Αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα Λοραίν, Ὀχάϊο καὶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν.

Ἐπίσης μετέβη εἰς τὸ Ἄκρον Ὀχάϊο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα καὶ ἐλειτούργησε κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου καὶ ὡμίλησεν.

Τὴν 18ην Αὐγούστου μετέβη εἰς Σαρλόττ, Ν. Κ., καὶ τὴν ἑπομένην ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοινότητος κατὰ τὸν ἑσπερινόν, ὅπου εἰς τὸ τέλος ὡμίλησε καταλλήλως.

Τὴν 20ὴν Αὐγούστου ἐλειτούργησεν εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον τῶν Ἀραχωβιτῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου των.

Κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχ. ὡμίλησε πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Συνεδρίου των.

Μετὰ ἀπὸ τὸ Σαρλόττ μετέβη εἰς Γουάσιγκτον, προσκληθεὶς ἵνα ἀνοίξῃ τὸ Συνέδριον τῶν Ἀρκάδων.

Τὴν 27ην ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀρκάδων. Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ὡμίλησε καταλλήλως περὶ τῆς συνεργασίας καὶ τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχουν αἱ δύο Κοινότητες μεταξύ των. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ κατὰ τὸ Μπάνκουετ, ὡμίλησεν ἑλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστί.

Τὴν ἑπομένην ἐπέστρεψεν εἰς Νέαν Ὑόρκην ὅπου κατὰ τὴν 31ην παρέστη εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου τῶν Χίων εἰς τὸ Στάτλερ Χοτέλ.

Τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου παρεκάθησεν εἰς τὸ Δεῖπνον τῶν Χίων ὅπου καὶ ὡμίλησεν.

Τὴν 3ην ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ὡμίλησε καταλλήλως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Λαίημπορ Νταίη.

Τὴν 7ην τοῦ ἰδίου μηνὸς μετέβη εἰς Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ καὶ τὴν 9ην, ἡμέραν Σάββατον, ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μοντρεάλης καὶ εἰς τὸ τέλος ὡμίλησεν.

Τὴν ἑπομένην Κυριακὴν ἐλειτούργησε εἰς τὸν ὡς ἄνω Ναὸν Ἁγίας Τριάδος καὶ ὡμίλησεν.

Τὴν 11ην μετέβη εἰς τὴν Ὄτταβαν καὶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοινότητος τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου ἐκήρυξε καὶ τὸν Θεῖον λόγον.

Τὴν 12ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐπεσκέφθη τοὺς Ἕλληνας τῆς πόλεως Κουημπὲκ καὶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἐπισκοπελιανῶν. Περὶ τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐκήρυξε καὶ τὸν Θεῖον Λόγον.

Τὴν 13ην ἐπέστρεψεν σιδηροδρομικῶς εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Τὴν 14ην, ἑορτὴν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ συλλειτουργοὺς ἔχων ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Νέας Ὑόρκης τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Νύσσης κ. Γερμανόν, Σικάγου κ. Γεράσιμον καὶ Ἀγαθονικείας κ. Ὀρέστην, προέστη τῆς τελετῆς τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ μετὰ ταύτην εἰς τὴν χειροτονίαν εἰς Ἐπίσκοπον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Περιοδικοῦ μας Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη. Ἡ ὅλη τελετὴ διεξήχθη ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ πρὸ χιλιάδων πιστῶν. Πρὸ τῆς χειροτονίας ὁ Σεβασμιώτατος προσεφώνησε τὸν Θεοφιλέστατον Ἅγιον Ἐλαίας διὰ βαθυστοχάστου προσλαλιᾶς ἐξάρας τὴν σημασίαν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ βαθμοῦ διὰ τοῦ ὁποίου ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τιμᾶται. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

Προσφώνησις
Τῆς Α. Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Κου Κου Μιχαήλ κατὰ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον Ἐλαίας Χειροτονίαν τοῦ Ἀρχιμανδ. Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη

«Εὐλογίᾳ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ ψήφῳ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρὸ δεκαπενθημέρου ἀκριβῶς ἐξελέγης ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἐλαίας, ἐντὸς δὲ ὀλίγου διὰ τῶν προσευχῶν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Θεοφιλεστάτων Ἁγίων Συλλειτουργῶν καὶ ἐμοῦ, ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, θὰ κατέλθῃ ἐπὶ τῆς σῆς Θεοφιλίας, ἵνα σὲ προβιβάσῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Τὸ ἀδιάβλητον τοῦ ἤθους, ὁ ἄριστος ἐπιστημονικὸς καὶ θεολογικὸς καταρτισμὸς καὶ ἡ μέχρι τοῦδε κατὰ πάντα εὐδόκιμος ἐκκλησιστικὴ διακονία σου, ἦσαν ἐκεῖνα ἅτινα ὤθησαν ἐμὲ ἵνα σὲ περιλάβω μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων, προκειμένου νὰ πληρωθοῦν αἱ νέαι ἐπισκοπικαὶ θέσεις τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.

Καὶ ἤδη ὁ πνευματικὸς λύχνος πρόκειται νὰ τεθῇ πολὺ ὑψηλότερον, ἵνα σὲ φωτίζῃ πολὺ περισσότερον καὶ κατευθύνῃ τὰ διαβήματά σου εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸν ἁγιασμὸν καὶ τὴν δικαίωσιν, εἰς τὴν ζωὴν καὶ σωτηρίαν. Θὰ σὲ κατευθύνῃ εἰς τὴν ὁδόν, ἣν διήνοιξεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὁ χθὲς καὶ σήμερον ὁ Αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὢν πραγματικῶς καὶ ἀληθῶς, αὐτὴ αὕτη ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή.

Ἡ Θεία Χάρις, ἥτις ἐντὸς ὀλίγου μέλλει νὰ σὲ προβιβάσῃ εἰς τὸν βαθμὸν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου, καταρτίσαι καὶ στερεώσαι, θεμελιώσαι καὶ στηρίξαι τὴν σὴν Θεοφιλίαν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης ἡμῶν ὁμογενείας καὶ πρὸς

δόξαν τοῦ Ἀρχιποιμένος Χριστοῦ, Οὗ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Ἐστενογραφήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χριστ. Χριστοδούλου).

Εἰς ἀπάντησιν ὁ ὑποψήφιος εἶπε τὸν εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιευόμενον λόγον ἐπὶ τῇ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίᾳ αὐτοῦ, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ἐπηκολούθησαν αἱ εὐχαὶ τῆς χειροτονίας ὁπότε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπαγγείλαντος τὸ «ἄξιος» ἅπαν τὸ πλῆθος ἐν χαρᾷ ἀντεφώνει τὴν ἰδίαν λέξιν. Παρέστησαν περὶ τοὺς εἴκοσι Ἱερεῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ Πρεσβευτὴς κ. Α. Κύρου, ὁ Γενικὸς Πρόξενος κ. Α. Πούμπουρας, ὁ Πρόξενος κ. Γ. Γκάβας, οἱ Δημοσιογράφοι, ὁ τέως Σύμβουλος τῆς Πρεσβείας κ. Κ. Μπαστιᾶς, οἱ Ἐπισκοπιανοὶ Ἐπίσκοποι Νέας Ὑόρκης DONEGAN καὶ Λὸγκ Ἄϊλαντ DEWOLFE, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου τῆς Νέας Ὑόρκης Δρ. L. ROSE μετὰ τῶν Καθηγητῶν, ὁ Διευθυντὴς τῆς CHURCH WORLD SERVICE Δρ. BARSTOW, ὁ Διευθυντὴς τῆς Y.M.C.A. Δρ. ANDERSON, ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολ. Σχολῆς τῶν Ρώσσων Πατὴρ Γ. Φλωρέσης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Γέϊλ Δρ. E. HARDY, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Πανεπιστημίου Κολώμπια Δρ. PIKE, τὰ Μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰ Προεδρεῖα τῶν Κοινοτήτων Ἁγίου Ἀνδρέου Σικάγου καὶ Ἁγίου Δημητρίου Ἀστορίας, ὅπου ὑπηρέτησεν ὁ χειροτονηθεὶς καὶ πλῆθος Λαοῦ εἰς τὸν ὁποῖον εἰς ἀνάμνησιν τῆς χειροτονίας καὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὁ χειροτονηθεὶς διένειμε Σταυρούς. Μετὰ τὴν χειροτονίαν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Ἐπισκόπου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἀστορίας εἰς τὴν Αἴθουσαν τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησεν ὁ Σεβασμιώτατος μετὰ τῶν Ἐπισκόπων Σικάγου καὶ Ἀγαθονικείας. Παρεκάθησαν ἐπίσης ὁ Πρεσβευτὴς κ. Α. Κύρου, ὁ Πρόξενος κ. Γ. Γκάβας, οἱ Δημοσιογράφοι κ. κ. Κ. Μπαστιᾶς καὶ Ζῶτος, ὁ κ. Π. Δῆμος, μέλος τοῦ Μ. Συμβουλίου καὶ ὁ κ. Κουρίδης, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ἀνδρέου Σικάγου κ. Κ. Τζάνσον, ὁ κ. Ι. Παπαναστασίου, τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ὡμίλησαν ἐκτὸς τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Γ. Ρόδη ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ι. Κιάμος, ὁ κ. Π. Δῆμος ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ἀνδρέου, ὁ Πρεσβευτὴς κ. Α. Κύρου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἅγιος Σικάγου κ. Γεράσιμος καὶ τελευταῖος ὁ Ἅγιος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του τόσον πρὸς τὴν Κοινότητα Ἀστορίας ὅσον καὶ πρὸς τὴν Κοινότητα Ἁγίου Ἀνδρέου Σικάγου καὶ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ.

Τὴν ἐπομένην ὁ Θεοφιλέστατος Ἅγιος Ἐλαίας, ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Νέας Ὑόρκης προστὰς μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πρὸς Κύριον ἐκδημησάντων Ἱερέων, Διδασκάλων, Ἱεροψαλτῶν καὶ Νεωκόρων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, διοργανωθέντος ὑπὸ τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου.

Τὸ Σάββατον, 16ην Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἐλαίας, τοῦ κ. Π. Δήμου καὶ τοῦ Διακόνου Νεοφύτου διὰ τὴν Βοστώνην. Τὸ ἑσπέρας ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Βοστώνῃ ὁ Ἅγιος Ἐλαίας κηρύξας καὶ τὸν Θεῖον λόγον, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε ὑποθήκας πρὸς τοὺς φοιτητὰς ἀναφερθεὶς καὶ εἰς τὴν εἰς Ἐπίσκοπον προαγωγὴν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς Ἀρχιμ. Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶ. Ἐπίσης ὡμίλησε καὶ ὁ Δρ. Δ. Καλλίμαχος.

Τὴν ἐπομένην, 17ην Σεπτεμβρ. ὁ Σεβασμιώτατος συλλειτουργῶν μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονικείας Ὀρέστου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἐλαίας Ἀθηναγόρα ἐχειροτόνησε ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Βοστώνης πρὸ πλήθους Λαοῦ τὸν Ἅγιον Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνε ὡραιοτάτην πατρικὴν προσλαλιὰν τονίσας τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὸ ἔργον του, τὰς ἀρετάς του, τὸν καταρτισμόν του καὶ τὴν ταπεινοφροσύνην του, προσόντα πρὸς τὰ ὁποῖα ἀποβλέψασα ἡ Μ. Ἐκκλησία προήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἐπίσκοπον λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπόδειξιν αὐτοῦ. Πρὸς τὰς πατρικὰς ὑποθήκας τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀπήντησεν ὁ Ἅγιος Ναζιανζοῦ ἐν καταφανεῖ συγκινήσει τονίσας μεταξὺ ἄλλων τὴν ἀφοσίωσιν ἣν διὰ τῶν ἔργων του θὰ ἐκδηλώνῃ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ἐν γένει τὴν Ὁμογένειαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς χειροτονίας καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ νεοχειροτονηθεὶς διένειμε εἰς τὰ πλήθη τὸ ἀντίδωρον. Εἰς τὴν τράπεζαν τὴν παρατεθεῖσαν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ παρεκάθησαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, ὁ Ἅγιος Ἐλαίας ὁ Ἅγιος Ἀγαθονικείας, ὁ ἐψηφισμένος Μιλήτου Ἰάκωβος, πολλοὶ Κληρικοὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, τὰ Μέλη τῆς Ἐφορείας καὶ τοῦ Μ. Συμβουλίου, Φοιτηταὶ καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι. Ὡμίλησεν ὁ Ἐψηφισμένος Μιλήτου, ὁ Ἀρχιμ. Δ. Μακρῆς, ὁ καθηγητὴς κ. Ι. Φραγκούλας, ὁ Ἀγαθονικείας καὶ ὁ Ἐλαίας, ὁ κ. Α. Πάππας, ὁ κ. Π. Δῆμος καὶ ὁ Πατὴρ Καλλίμαχος ὅστις καὶ προεκάλεσεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

Τὴν Κυριακήν, 24ην Σεπτεμ. ὁ Σεβασμιώτατος συλλειτουργοὺς ἔχων τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Νύσσης, Ἐλαίας καὶ Ἀγαθονικείας καὶ πολλοὺς Ἱερεῖς ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς Ἄσμπορη Πάρκ, περὶ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐκήρυξε μετὰ δυνάμεως τὸν Θ. Λόγον ἐπὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ. Μετὰ ταῦτα προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας καὶ Ἁγιασμοῦ εἰς τὴν ὡραίαν ἐξέδραν ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ὡμίλησεν ἀγγλιστὶ πρὸς τὸ πλῆθος τονίσας τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ ταῦτα παρεκάθησεν εἰς γεῦμα κατὰ τὸ ὁποῖον καὶ ὡμίλησεν.

—◇—

—Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς τὸ ἑσπέ-

ρας τῆς 22ας Αὐγούστου παραμονὴν τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Ν. Ὑόρκης κατὰ τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Παναγία ἡ Προυσιώτισσα» καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

—Τὴν 24ην ἰδίου, προήδρευσε τῆς τακτικῆς συνεδριάσεως τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀσχοληθέντος ἐπὶ ὑποθέσεων πειθαρχικῆς φύσεως.

—Ἀνελθὼν κατὰ τὴν 26ην Αὐγούστου 1950 εἰς Πόρτλαντ, Μαίην, ἔψαλεν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ αὐτόσε Ἱ. Ναῷ μας καὶ ὡμίλησε. Τὴν ἑπομένην ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησε, τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας εἶχε σύσκεψιν μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

—Τὴν 28ην ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐδέχθη τὸν νεοεκλεγέντα Ὕπατον Πρόεδρον κ. Ι. Μάνον καὶ ἀξιωματούχους τῆς Ὀργανώσεως Γκάπα.

—Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου εἶχε σύσκεψιν μετὰ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ λαϊκῶν παραγόντων μὲ σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν στρατευομένων ὁμογενῶν μας ἀπὸ ἀπόψεως θρησκευτικῆς.

—Τὴν Κυριακήν, 3ην Σεπτεμβρίου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου τῶν Ἰκαρίων ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ ἐν Φιλαδελφείᾳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας παρευρέθη καὶ ὡμίλησεν εἰς τὸ ἐπίσημον δεῖπνον τῆς Ὀργανώσεως, τὴν δὲ ἑπομένην ὡμίλησε πρὸς τὰς ἐξ Ἰκαρίας κυρίας καὶ παρευρέθη καὶ ὡμίλησε καὶ εἰς τὴν ἐκδρομὴν τῶν Ὁμογενῶν Σωματείων Φιλαδελφείας.

—Τὴν 7ην ἰδ. μηνὸς προήδρευσε συσκέψεως ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοτήτων Λόγκ Ἄϊλαντ πρὸς διαρρύθμισιν τῶν συνόρων των.

—Τὴν 9ην ἰδ. μ., ὑπεδέχθη ἀπὸ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κυρηνείας κ. Κυπριανὸν καὶ τὴν Κυπριακὴν Πρεσβείαν καὶ προσεφώνησεν αὐτούς.

—Αὐθημερὸν ἀνελθὼν εἰς Νιοῦ Μπρίταιν, Κονν., ἔψαλε Μ. Ἑσπερινὸν καὶ ὡμίλησε, τὴν δὲν ἑπομένην, Κυριακήν, 10 Σεπτεμβρίου, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ὡμίλησε καὶ ἐχειροτόνησε διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μας κ. Σωτήριον Δ. Λύτραν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τὴν ἡμέραν τοῦ Κολόμβου, Πέμπτην, 12ην Ὀκτωβρίου, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων θὰ συγκροτηθῇ εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἐθνικὸν Πανδιδασκαλικὸν Συνέδριον.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΕΜΠΤΗ 12η Ὀκτ. εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν

10 π. μ. Θρησκευτικὴ τελετὴ προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ. Προσφωνήσεις Ἀρχιεπισκόπου, ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου καὶ ἐπισήμων.

11 π. μ. Καταρτισμὸς τοῦ Προεδρείου.

11.30 π. μ. Ἐπισκόπησις τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Καταστάσεως ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Νύσσης Γερμανοῦ.

12 μεσ. Ὑπομνήματα τῶν Προέδρων τῶν Διδασκαλικῶν Συνδέσμων Νέας Ὑόρκης, Νέας Ἀγγλίας καὶ Σικάγου.

1 μ. μ. Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Διδασκάλων εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

3 μ. μ. Προγραμματικαὶ εἰσηγήσεις ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου κ. Ν. Βαβούδη. Ἀνάγνωσις θεμάτων ὑπὸ τῶν διδασκάλων καὶ συζήτησις καὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀκολούθων:

α') Μέσα πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐπεκτάσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ βελτιώσεως τῆς διδασκαλίας.

β') Καλλίτερος καταρτισμὸς τοῦ διδασκάλου εἰς τὸν κλάδον του καὶ ὑποβοήθησίς του, ὅπως παρακολουθῇ τὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην.

γ') Προαγωγὴ τῆς θέσεως τοῦ διδασκάλου καὶ Καταστατικὸν Συντάξεων.

8 μ. μ. Δεῖπνον ὑπὸ τῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ πέριξ διδασκάλων.

Παρακαλοῦνται οἱ διδάσκαλοι νὰ ἔλθουν παρασκευασμένοι εἰς τὸ Συνέδριον καὶ νὰ ἔχουν γραπτὰς τὰς ἐκθέσεις των ὅπως τὰς καταθέσουν εἰς τὸ προεδρεῖον μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν των.

ΤΙ ΚΕΡΔΙΖΟΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελ.)

τὸ τί ὀφείλει ὁ κόσμος εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους οἱ νέοι Ἕλληνες πρέπει ἀπόλυτα νὰ παραδέχωνται ὡς προγόνους τους. Ἀποδείξατε εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἀμερικανοὺς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα μόνον Ἑλληνισταί, ὅτι σεῖς εἶσθε γνήσιοι Ἕλληνες μὲ τὴν ἱκανότητά σας νὰ εἰσέλθετε στὴν διανοητικὴν κληρονομίαν τῶν προγόνων σας.

Ἕνα ἀπὸ τὸ πλέον ἀπογοητευτικὰ πράγματα ποὺ μοῦ συνέβησαν μὲ τοὺς Ἕλληνας τῆς Νέας Ὑόρκης, ἦτο ἡ συνάντησίς μου πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους, μὲ ἕνα Ἕλληνα ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποφοιτήσει ἀπὸ ἕνα ἀπὸ τὰ Χάη Σκοὺλς καὶ ὁ ὁποῖος ὡμιλοῦσεν Ἑλληνικὰ μὲ μεγάλη εὐκολίαν, ἀλλὰ δὲν ἤθελε ποτὲ νὰ διαβάσῃ Ἑλληνικὰ βιβλία. Θὰ τὸν συγχωροῦσα ἐὰν δὲν εἶξερε μόνον νὰ γράφῃ τὴν γλῶσσαν, γιατὶ εἶναι πολὺ δύσκολο ἔργο καὶ ὄχι πολὺ χρειαστόν, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ διαβάζῃ καλὰ ἑλληνικά. Μιᾶς μόνον ἑβδομάδος ἐξάσκησις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον θὰ τοῦ ἄνοιγε Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες καὶ Ἑλληνικὰ βιβλία γιὰ νὰ διαβάσῃ. Εἶχε τόσο ὀλίγην ἀγάπην γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας, ὥστε δὲν τὸν ἔνοιαζε νὰ μπῇ στὸν ἐλάχιστον αὐτὸν κόπο πρὸς χάριν τους. Ποῖοι πταίουν εἰς αὐτό; Καλύτερα ἂς μὴ τοὺς ὀνομάσωμεν. Ἀλλὰ τουλάχιστον οἱ Ἕλληνες πατέρες καὶ μητέρες θἄπρεπε νὰ μὴ ἐπιτρέπουν νὰ συμβαίνουν τέτοιες τραγωδίες εἰς τὰς οἰκογενείας των.

4 ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1949-1950 ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ DIVRY

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ. Νέον Παιδικὸν Ἀναγνωστικὸν διὰ τὴν β΄ ἢ γ΄ τάξιν ὑπὸ Ε. Κωνσταντοπούλου. 35 ἔξοχοι εἰκόνες ὑπὸ Εἰρ.Τζούγγρου. Ὕφος διηγηματικόν, γλῶσσα καλὴ δημοτική. Πανόδ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ΄ Τάξεως «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Ε. Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθὲν εἰς ὡραίαν δημοτικήν, μὲ λεξιλόγια, ποιήματα καὶ 70 καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Πανόδετον $1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ καὶ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Γ. Πολυζωΐδου. Ἱστορικὸν ἀναγνωστικὸν δ΄ ἢ ε΄ τάξεως. Εἰς ὁμιλουμένην γλῶσσαν, μὲ 30 μεγάλας εἰκόνας, ποιήματα, κλπ. Πανόδετ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Γ. Πολυζωΐδου. Εἰς ὁμιλουμένην γλῶσσαν. Δ΄ ἔκδοσις μὲ 30 ὁλοσελίδους εἰκόνας, διδάγματα, προσευχάς, κλπ. Σελίδες 96. Καλῶς πανόδετον..... $1.00

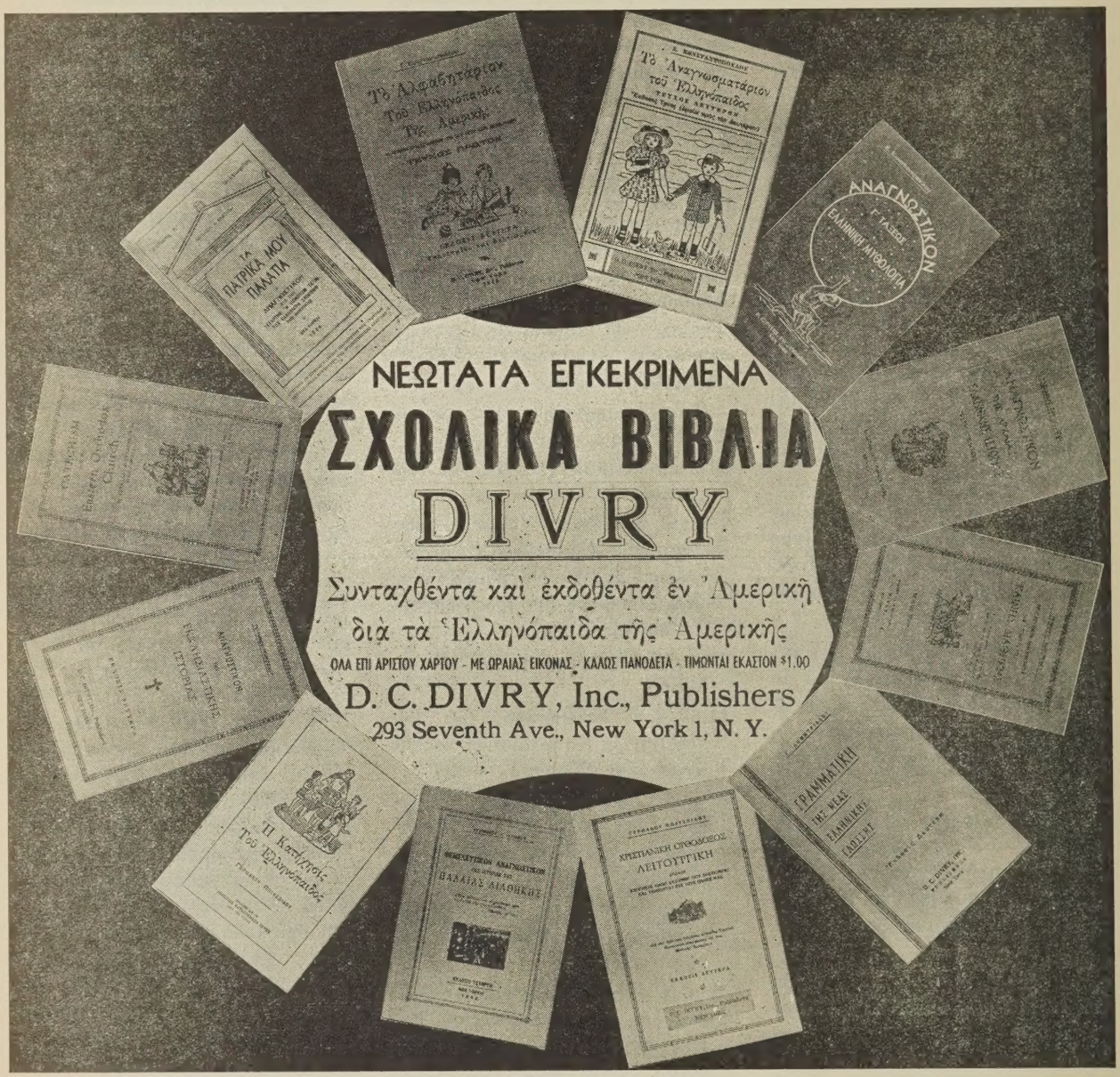
ΝΕΩΤΑΤΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ
ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
DIVRY
Συνταχθέντα καὶ ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ
διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς
ΟΛΑ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ - ΜΕ ΩΡΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ - ΚΑΛΩΣ ΠΑΝΟΔΕΤΑ - ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΝ $1.00
D. C. DIVRY, Inc., Publishers
293 Seventh Ave., New York 1, N. Y.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α΄. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας. $1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ». Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθὲν διὰ τὴν Δ΄ τάξιν. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ΄, 1945. Μὲ 100 ὡραίας εἰκόνας. $1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 ὁλοσελίδους εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. $1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Νεωτάτη ἔκδοσις Β΄, μὲ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β΄. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Β΄ Τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. $1.00.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλην. σχολείων. $1.00.

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop Ger. Polyzoides. $1.00.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωΐδου. Ἐξηγεῖ ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. Μὲ εἰκόνας. $1.00.

Ὅλα τὰ Σχολικὰ βιβλία DIVRY ἔχουν γραφῇ καὶ ἐκδοθῇ ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς, τῶν ὁποίων ὁ βίος, ἡ ψυχολογία καὶ αἱ ἀντιλήψεις, καθὼς καὶ οἱ ὅροι διδασκαλίας, ὡς ὅλοι οἱ παιδαγωγοὶ συμφωνοῦν, διαφέρουν ριζικῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι. Εἶνε ἐκδόσεις Ἀμερικανικαί, πλούσιαι, καλοτυπωμέναι, καλοδεμέναι, μὲ ἀφθονίαν καταλλήλων εἰκόνων, πολυχρώμων εἰς τὰ βιβλία τῶν κατωτέρων τάξεων. Εἰδικαὶ ἐκπτώσεις παρέχονται εἰς τὰ Σχολεῖα. Ζητήσατε περιγραφικὸν Τιμοκατάλογον ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας ὡς ἄνω.